

La wadaagay. Waannu galnaa. —H.

Haddii aad hesho, laaban u soo celi.

SHEEKADA KELIYA

Shaabaddan waxay calaamadaysaa waxa ka dhaca sheekada oo keliya: masduulayaasha dhabta ah ma jiraan, baakaduhuna dib uma duulaan. Wareejin dhab ah, eeg bogga ugu dambeeya. —H.

GAARSIIN AAN SUURTAGAL AHAYN · 6

Meel Saddexdeenna

LinguAula

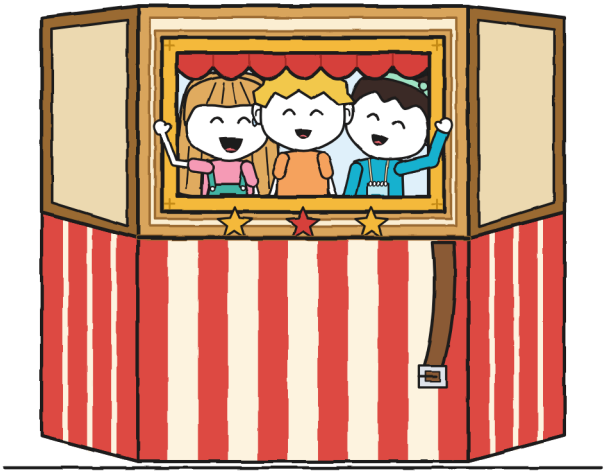

(kurraasadda Guni)

CABBIR XL · Sheeko sawiran · 13+

GAARSIIN AAN SUURTAGAL AHAYN · 6
Meel Saddexdeenna

Buugga lixaad ee taxanaha. Kuwii hore: “Baakaddan way qaniintaa”, “Ha furin ilaa onkodka”, “Soo celin, fadlan”, “Halkan maya, Miga!” iyo “Keeg Labadeenna”.

Qoraalka iyo sawirrada: LinguAula

Nuqulka Soomaaliga: LinguAula

CABBIR XL · Sheeko sawiran · 13+

Daabacaaddii koowaad: 2026

© 2026 LinguAula · info@linguaula.com

Si xor ah ayaa loo koobiyeyn karaa, fasalka iyo guriga.

Noocyada farta: Andika, Patrick Hand, Caveat iyo Courier Prime (shatiga SIL OFL).

Cutub walba ku shaqee
linguaula.com

Gacan baan doortay. —H.

JILAYAASHA

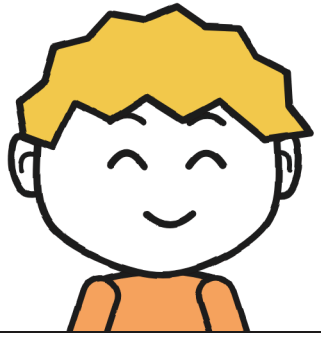

Guni. Wuxuu cabbiraa sentimitir. Usbuucan wax kale ayuu sidoo kale tiriyaa.

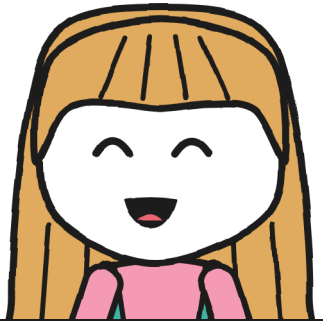

Hulita. Jidka way taqaan. Sharaxiddiisu waa arrin kale.

Noa. Saaxiibad Hulita ah tan iyo hore. Waxay cabbirtaa tillaabooyin: had iyo jeer way xidhan yihiin.

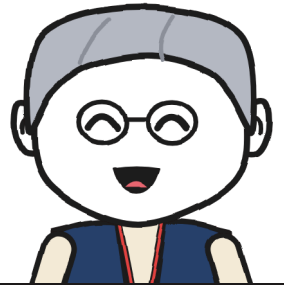

Iriine. Waxay hogaamisaa warshadda tiyaatarka. Ma sheegto xagee: waxay tidhaahdaa "joog".

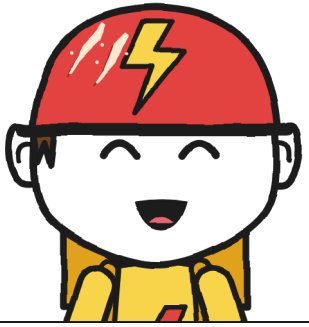

Tonyo. Wuxuu ka tirsan yahay HILLAAC iyo dukaanka. Waqtiga ayuu qaadaa, ra'yina ma bixiyo. Ku dhawaad.

Mara. Baakadda ayay amaahisaa. Sanduuqa ma sii daayso.

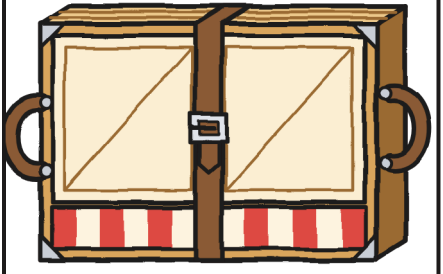

Lam. 6. Tiyaatar ku gala sanduuq. Haddii qofna suunka qabanin, meesha uu doono ayuu ku furmaa.

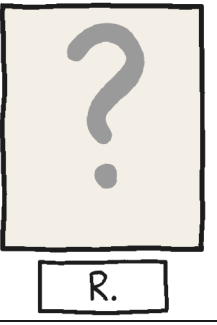

R. Laga soo diray. Markan hal sadar ayaa laga helay liis kayd dhexdiisa.

CUTUBKA 1

Maxaa loo rabaa saddex?

Kurraasadda 5 waxay ku dhammaatay laba gacmood oo hal wejiga ku jira, anigana sidaas ayaan u xidhay, anigoon midkoodna weydiisan inay ka tago. Kurraasad dhammaatay waxay ku hadhaysaa sidii aad uga tagto. Taasi waa wanaagooda: qofna mar dambe kama doodi karo.

Tan 6aad waa oranji. Oranji sida mandariin, kuwa hal mar la xeerto haddii aanad degdegin, shaabadda dukaankana geeska ayay ku leedahay. Mara ayaa miiska dul dhigtay, agtiisa kan casaanka ah, kadibna qolka dambe u gashay inay kala dhigto sanduuqyo hore u kala dhigan. Mara kurraasadaha ma bixiso: waxay ku dhigtaa meesha aad eegi doonto.

Bogga hore waxaan leeyahay caado. Tan 2aad waxaan u dhigay RASMI; tan 3aad, QARSOODI; tan 4aad, UGU DAMBEEYA; tan 5aad, DEGGAN. Afar eray oo quful leh, afartooduba Hulita ayaa akhriday qof kasta ka hor, aniga ii jiro. Markan waxaan raadiyay eray hore u tirinaya taas.

Korka waxaan ku qoray KURRAASADDA GAARSIINTA 6 · ee Guni, sida la qoro. Hoostana, hal eray oo keliya:

LA WADAAGAY.

Bogga badhkiisa ayaan madhan reebay, haddii ay dhacdo. Ma aanan ogayn haddii ay dhacdo maxay. Si dhakhso ah ayaan u ogaaday: mudo daqiiqad ah ma uusan madhnaan.

Hulita waxay joogtay dhinaca kale ee miiska. Kurraasadda iima dalbin; far ayay ku soo jiiday, qalinka cagaarka ah daboolkiisii ayay ka qaaday, badhka bogga ayay ku qortay far weyn oo ilaa gees-bogga gaadhay, way ka fikirtay oo geesta ayay ku sii socotay. Kadib qalinkii bay daboolay iyadoo wajigeeda 'anigu ma ihi' ku muujinaysa, wajigaas oo dukaankaas hadda cid kasta leedahay.

Bogga koowaad waxaan la wadaagay far-qoristayda. —H.

Waan cabbiray intii ay qaadatay: badhkii hoose, oo dhan. Ereygaygii, hawadii aan ku wareejiyay oo dhan, wuxuu qabtay badhkii sare. Laba badh. Way ila noqotay qaybin aad u macquul ah.

Wixii caadiga ah, qofka kurraasaddan u yimaada isagoo kuwa kale soo marin. Dukaanku waxaa lagu magacaabaa Gaarsiin Aan Suurtagal Ahayn, waana Mara kii leh, oo ah saaxirad koofiyad guduud-buluug ah xidha, waxayna leedahay shaabad marka la

dhufto dhimbiil sii daysa oo ur shumac la damiyay leh. Raafka bidixda waxay ku haysaa kuwa la soo celiyay: baakado qofna gaarsiin kari waayay, kulligood R. ayaa soo diray. Haddii qofka helaa aanu calaamadda ku saxeexin khad aan la tirtiri karin, waaberiga baakaddu waxay dib ugu duushaa raafkeeda. Waxay ahaayeen labaatan. Hulita iyo aniga shan ayaan gaarsiinnay: ukunta masduulaha, iniin lugo leh, dillaac yar, qalabka imaatinka iyo taageerada foornada Eliya. Derbiga, far cagaar ah, waxaa ku qoran HADHAY 15. Tonyo, kan HILLAAC, goobtiisu waa sanduuq rogan, agtiisa kuraasta. Hadda.

Isniinta, maalinta ka dambaysay warqadda Eliya, markaan dugsiga ka baxay si toos ah ayaan dukaanka u tagay. Hulita miiska dukaanka ayay iga sugaysay, dahaar gacanta ku haysa. Ma ahayn cagaar ama buluug, kuwaas oo ah midabbada dahaarrada aan aqaan. Turkuwaas ayay ahayd, wayna xidhnayd. Waxay ku haysay laba far, geeska, sidii inay gubanayso.

“Boosteejiyaha ayaa keenay. Waxaa ku qoran ‘Dukaanka Gaarsiin Aan Suurtagal Ahayn’. Waan joogaa iyadoon furin.”

“Intee in leeg?”

“Siddeed iyo labaatan daqiiqo,” ayuu yidhi Tonyo sanduuqiisii isagoo saacadda eegaya. “Rikoodh xaafadeed.”

Koofiyaddiisii ayuu dukaanka gudihiisa ku xidhnaa, laba xariiq oo ciddiyo ah leh, saacaddiisuna waxay ku taalay gacan-gooyihiisa dibaddiisa, si aanu waqti ugu lumin gacmaha soo qaadashada.

Hulita waan aqaan. Dahaar xidhan oo gacmaheeda ku jira wuxuu sii jiraa intii ay ku helayso jeexdinta. Siddeed iyo labaatan daqiiqo ma ahayn samir. Wax kale ayay ahaayeen, mana aanan ogayn waxa.

Ma ahayn kayga. Dahaar aan kayga ahayn saddex jeer buu culus yahay. –H.

Mara waxay ku furtay ciddiyo, iyadoon waraaq ka jejebin wax ka badan intii looga baahnaa. Warqaddu waxay lahayd far cad, far weyn, oo ah kuwa aan dhammaadka safka u foorarsan:

"Waxaan ahay Iriine, mas'uulka warshadda tiyaatarka ee xarunta xaafadda. Markaan liiska alaabta cusboonaysiinayay ayaan helay hal sadar: 'Tiyaatar yar oo la laabi karo: weli lama helin'. Ma haysaan? Sabtida 31 waa tartanka xaafadda. Haddii tiyaatarka yar laaban uu soo gaadho barxaddeenna, koox saddex qof ah qaadday, halkaas ayaan ku saxeexayaa. Kooxda Noa waxaa jira meel saddex qof ah, hadda keligeed ayaa ku jirta."

Hoostiisa, far kale, yar oo toosan, turkuwaas ah:

"Hulita: waa aniga! Hadda masrax ayaan sameeyaa. Keen qof baakadaha yaqaan. —Noa".

Hulita magaca way akhriday, afkeeda dhinac ayuu u kacay, dhinac keliya, sida marka qof wax xusuusto aanu ugu talo galin inuu sheego. "Noa" ayay tidhi si hoose, sida magaca waddo aad kun jeer marti.

"Qof baakadaha yaqaan". Kaas waxaa ahaa aniga. "Baakadaha" way ii qurxoontay. "Qof", wax yar.

Saacadda shanta, labadii way yimaadeen.

Iriine waxay watay faylka, dharka-shaqo buluug madow ah oo jeebab badan, iyo foori qoorta ka laaban. Timaheeda way gaabnaayeen oo cawlan, indho-ku-dheggana way lahayd, iyadoo dukaanka raaf ka raaf u daawatay, sida qof liiska alaabta samaynaya isagoo aan la weydiin. Noa waxay watay buug yar oo xadhig ku xidhan iyo qalin turkuwaas ah dhegta ka dambeeya. Timaheeda, dabo sare oo gunguun ah, joodariga cagaar-nacnac ah ku xidhan; garbasaarkeeda, turkuwaas, sida dahaarka. Wax walba iyada waxay u muuqdeen inay meeshooda yihiin si aan loo raadin.

Hulita waxay ka soo baxday gadaasha miiska iyadoon albaabka yar furin, hoosta ka soo gudubtay, waana isku duubeen. Muddo dheer ayay isku duubnaayeen oo aan waqti u helay inaan cabbiro: kow iyo toban ilbiriqsi. Aniga dhinac ayaan istaagay, kurraasaddii la jirta. Kurraasaddu sidoo kale taas ayay u shaqeysaa: inay wax gacmaha ku siiso.

“Kani waa Guni,” ayay tidhi Hulita. “Baakadaha wuu yaqaan.”

“Haye, Guni baakadaha yaqaan,” ayay tidhi Noa. Magacayguna buugeeda yar ayay ku qortay.

Dhammaantiis ayay ku qortay, magaca dambe oo ay hadda i siisay la jirta. Meeshaan joogay, waxaan arkay inaan ahaa sadarka labaad ee bogga. Kii hore wuxuu ahaa “Hulita”, hoostiisana xariiq ayaa ka jirtay, sida wax hore loo dhammeeyay.

Mara waxay fuushay kursiga buluugga ah, raafkeedana ka soo dejisay Lam. 6. Sanduuq la mid ah kuwa kale oo dhan, weyn ma ahayn, yarna ma ahayn. Calaamaddu waxay lahayd shan sadar oo makiin lagu qoray: LAM. 6. WARSHADDA BARXADDA. GELITAAN: LABADA ALBAAB. LAABAN U GAARSII. Hoosna, sida had iyo jeer, LAGA SOO DIRAY: R. Hareerahana, sagaal shaabad oo LA SOO CELIYAY ah.

“Sagaal shaabad,” ayay tidhi Hulita.

“‘Labada albaab’,” ayay akhriday Noa. “Waa maxay labada albaab?”

Iriine ma ogayn. Mara sidoo kale. Aniga waxaan ku qoray calaamad su’aal, taas oo ah waxaan qoro marka aanan wax ogayn oo aan rabo in la ogaado inaan ogaaday.

“Sagaal jeer ayaan qaaday,” ayay tidhi Mara. “Isniinta waxay iigu furmaysay gambaleelka. Arbacada, kooraska. Jimcaha, shatranjiga. ‘Warshadda? Halkan ma aha.’ Qofna warshad ma saxeexin.”

Waan sawiray intay hadlaysay, saddex gabal: Mara, sanduuqa gacan hoostiisa, albaabkii hore hortiisa, albaabkana, markay isu beddelayeen, hal irbad oo xadhig leh, hal qoraal muusig, iyo hal faras shatranj, kaas oo waxba odhan sababtoo ah shatranjiga waa la aamusaa. Hoostooda, sanduuqa oo ka soo galaya daaqadda dukaanka waaberiga. Sagaal jeer.

“Masraxu wuxuu tababaraa barxadda,” ayay tidhi Iriine. “Barxaddana wax gambaleel ah ma leh.”

Waxay furtay faylka oo Mara u tustay waraaq leh shaabadda xarunta. Mara way akhriday sankeeda oo aad u dhow, kaas oo ah sida ay u akhrido wixii ay ku talo gashay inay si dhab ah u qaadato.

“Hadda diiwaanka ayay ku jirtaa: ‘Warshadda tiyaatarka. Mas’uul: Iriine’. Warshad waxaa saxeexaya qof.”

“Hadda qof baa saxeexaya, maxaa Mara ugu qaadi weyday sanduuqeeda, sida taageerada Eliya?” ayay weydiisay Hulita.

“Sagaal jeer ayaan sanduuqayga ku qaaday,” ayay tidhi Mara. “Hadda shuruudaha waxaa dejiya qofka qaata.”

“Tiyaatar yar oo la laabi karo waxaa loogu talagalay in la geeyo goobaha dadweynaha,” ayay tidhi Iriine. “Waa inaan arkaa in carruurtaydu ay wada qaadi karaan wadada. Haddii

aanay awoodin, igu fiicnaan maayo. Waxaan saxeexi maayo wixii igu fiicnayn."

"Taas waan ka maqlay foorno," ayay tidhi Mara.

Su'aal ayaan lahaa tan iyo markaan warqadda akhriyay, waanan weydiiyay intaanan dhammaan.

"Maxaa loo rabaa saddex?"

Runtii ayaan weydiiyay. Xidhmo leh laba gacan-qabsi; laba qof, mid gacan-qabsi kasta. Far ayaan ku tiriyay, waana laba.

Qofna ma qosshay. Iriine dusha indho-kudheggeeda ayay iga eegtay, sida qof eego gabal ka wanaagsan intii la malaynayay ayuu galayo.

"Su'aal fiican. Talaadada, barxadda, adiga ayaa noo jawaabaya."

Mara buugeeda ayay furtay oo shuruudaheeda qortay. Kuwa Mara had iyo jeer waxay ku jiraan hal gacan; waan tiriyay kayga, suulka weyn ayaa igu hadhay:

- Lam. 6: la amaahday si loo tababaro.
- Wuu baxaa Iriine ama aniga la jirta.
- Wuu soo noqdaa la laabay.
- Halkan ayuu seexdaa.

Calaamaddu waxay ku hadhaysaa sanduuqa, sanduuquna, Mara la jirta.

Haddii uu raafkiisa ku seexdo, subaxdii meel uu ku noqdo ma lahan. Weli waa sagaal shaabad. Waan weydiiyay. —H.

Talaadada waxaan aadnay barxadda xarunta xaafadda. Waxaa laga gelaa wadada dhinaceeda irrid bir ah oo rinji badan leh, oo is-xidha: ka sii daa oo waxay ku soo noqotaa tartiib, ilaa ay ka dhacdo hal klik, sida eey fadhiisanaya iyadoon la odhan.

Mara sanduuqa dhulka ayay dhigtay oo daboolka ka furtay. Markuu soo baxay, tiyaatarka yar wuu koray, sida taageerada Eliya. Aniga mar dambe ima cabsiyaan: waxaan soo saaraa xadhigga cabbirka.

Xidhan wuxuu ahaa xidhmo siman oo loox alwaax iyo maro ah, gacan-qabsi dhinac kasta, iyo suun hal xidhe saddex daloolood leh marayay. Hal mitir iyo toddobaatan sentimitir, dhinac-taagan, hal taako. Irridda, oo dhinaceeda furan, sagaashan sentimitir. Dhinac-taagan, way ka gashay irridda. Taasi waxay ahayd tan fudud.

Marka hore, Iriine waxay rabtay inay aragto inuu dhan yahay. Suunka way furtay oo xidhmada way rogtay. Looxyadu way is-furmeen, culayskooda dartiis, mid ba mid kale ka dambeeya: klak, klak, klak. Masrax saddex derbi leh, daah gaaban iyo daaqad qaab leh looxa dambe.

Daaqadda waxaa laga arkayay Tonyo, oo wadada dhinaceeda ka soo maray isagoo rooti haysta. Afkiisu wuu buuxay. Salaan ma uusan sii dayn. Waxuu hal mar joogsaday, la qaabeeyay, koofiyaddii saaran, dhabanka mid ka weyn mid kale, sida sawirka qof muhiim ah oo la rinjiyay waqtiga cuntada.

“Dhan buu yahay,” ayay tidhi Iriine. “Xeerka warshadda: gacmaha, gacan-qabsiyada. Isku-xirka, weligaa. Marka la leexanayo, qof ayaa suunka qabta.”

Sidaas ayaan ku qoray.

Iriine iyo Mara way laabeen oo suunka way xidheen.

“Annaga ayaa tijaabinayna,” ayay tidhi Hulita. Noa horeba gacan-qabsiga kale ayay joogtay.

Is ma eegin si ay u go'aansadaan. Xitaa isma odhan: mid kasta dhinaceeda ayay aaday sida kursiga had iyo jeer laga aado.

Saddex ayay tiriyeen oo kor u qaadeen. Way awoodeen. Hal wareeg ayay barxadda ku wareegeen, tartiib, suxulladu wax yar furan, tiyaatarkuna labadooda dhexdooda ayuu u socday isagoo aan lulayn, sida saxan si fiican loo qaaday. Waxay gaadheen irridda. Irriddu way xidhnayd.

Hulita way eegtay. Noa way eegtay. Afar gacmood ayay lahaayeen, afartoodiina way mashquulsanaayeen.

Aniga laba mitir ayaan joogay, labadayda gacmood madhan iyo kurraasad.

Iriine, gadaasha, faylkii laabta ku haysa, waxba ma tidhin. Ma ahayn "caawi" ama "adiga".

Irridda waxaan ku qabtay dhabarka. Way gudbeen. Iriine wax ayay faylka ku qortay.

Galabtaas ayaan ikhtiraacay qalabka kurraasaddan. Waa kan shanaad ee xirfaddayda, kaddib qiyaaska gariirka, qiyaaska casaanka, qiyaaska halkaan iyo qiyaaska buuqa, kan ugu horreeyana ma cabbirayo qof keliya, balse dad badan isku mar. Waxaan ugu magac daray QIYAASTA SADDEXDA, "yaa waxa

sameeya marxalad walba". Safka marxalad kasta iyo saddex boos, mid kastana sawir yar leh:

- QAAD: laba gacmood laba gacan-qabsi.
- HAGID: sheegidda xagee iyo goorma.
- MARIN FUR: albaabbo, gees-wadooyin, dad.

Safkii koowaad, "barxadda, isku-dayga koowaad", waxaan ku qoray "Hulita iyo Noa", "Hulita iyo Noa" iyo boos madhan. Midka labaad, "barxadda, isku-dayga labaad", isla sidaas, laakiin boosaska saddexaad waxaan ku qoray "Guni".

Laba magac oo soo noqnoqday iyo boos madhan: lama gudbo. Boosku markuu buuxsamo, haa. Jawaabtii Iriine hadda waan lahaa, kayguna waxay ahayd.

Oo waxaan qoray wax kale, ka yar: "Irrid waxaa sidoo kale qaban kara dhagax".

Waxaan ku qoray qalin si yar loo cadaadiyay.

Waxaa hartay in la fahmo calaamadda.

"Labada albaab waa labada dhinac ee irridda," ayay tidhi Hulita.

"Waa in labadaba la furo," ayay tidhi Noa.

"Waan ku cabbiri karnaa marka hore derbiga dibadda," ayaan idhi.

Saddexdeenuba isku mar ayaan tilmaannay. Hulita, irridda. Noa, qolka warshadda. Aniga, wadada.

“Kadib,” ayay yidhaahdeen labadooduba.

Isku mar ayay yidhaahdeen oo isla codkii, sidii iyagoo ku tababaray. Waan u malaynayaa inay ku tababareen. Sannado badan.

Aniga keligay ayaan tagay. Irridda ayaan ka baxay, taasoo dhabarka iga xidhmatay klikkeedii, derbigana waan ku wareegay anigoo xadhigga cabbirka la socda, marxalad marxalad, lambar kasta kurraasadda jilbaha saaran ku qoranayay. Derbigu wuu dheeraa wuxuuna ku dhamaaday waddo-yar ur biyo taagan leh. Oo halkaas, goobta ay leexato, wax ayaan helay.

Waan soo laabtay degdeg, wixii aan helay madaxa igu jiray iyo xadhigga cabbirka weli aan duubin, hal mitir oo huruud ah dhulka ku jiidaya. Markaan galay, Hulita iyo Noa way qosli jireen wax dhacay ka hor intaanan xaafadda timid. Garbaha ayay ku qosli

jireen, buuq la'aan, Noana way taabanaysay gacanta Hulita inay joogsato, Hulitana ma joogsan.

Afkaygii ayaan furay.

"Waa la go'aamiyay, Guni," ayay tidhi Hulita. "Waa labada dhinac."

Geeska hoose ee bogga, yar oo qalin-dhuxul ah, waxaan ku qoray: LA GO'AAMIYAY ANIGA LA'AAN. Dhinaceedana, xariiq yar. Waxaan ku qoray afkaygii weli furan.

Afkaygii ayaan xidhay. Kurraasaddiina.

Xariiqdaas yar waxaan arkay laba maalmood kadib. Tayda ayay ahayd. –H.

CUTUBKA 2

Yaa jidka yaqaan?

Arbacada waxay ahayd socdaalkii koowaad: dukaanka ilaa barxadda, wadada, tiyaatarka yar dhabarka saaran iyo dadkuna daawanayaan. Casharkii galabta oo dhan waxaan ku qaatay sawirka qiyaasta geeska warqad, anigoo safka cusub dhigay iyo boosaska madhan, si aan saddexdeenu u buuxinno.

Markaan dukaanka imid, qiyaastii horeyba waa la buuxiyay. Cagaar ahaan.

Hulita kurraasaddayda ayay ka furtay bogga qalabka, safkana waxay ku dartay far-qoristeeda ee ku dhawaaqista: “dukaanka → barxadda”. Boos QAAD waxaa ku qoran “Guni iyo Noa”. Boos HAGID, “Hulita”. Boos MARIN FUR, “Hulita” mar kale. Qalinku wuu sii joogay, daboolkiisa la'aan, sida caddayn aan qofna dhib u qaadan inuu qariyo.

“Adiga iyo Noa ayaa qaadaya,” ayay tidhi Hulita. “Aniga ayaa hagaya, waayo jidka waan aqaan. Aniga oo hore socdana, waan marin furayaa.”

“Intaan nimid ayaan ka fikirnay,” ayay tidhi Noa.

Ma odhan si ay ugu guuleysato. Waxay u tidhi sida jihada la siiyo: sababtoo ah waa run. Meel ayay wada ka yimaadeen, jidkana way ka fikireen. Aniga, jidkayga, isla sidaas ayaan ka fikiray, laakiin geeska warqad, taasna uma tirsanto imaatin.

Cagaarka lama tirtiro. Xariiqii labaad.

“Intaynaan bixin waxaan samayn karnaa shax,” ayaan idhi. “Leexashooyinka oo la tiriyey.”

Badhkiisa madaxa ayaan ku sawiray: albaabka dukaanka, gees-wadada, dukaanka kabaha, meesha yar, leexashooyinka iyo lambarkooda goobo goobaysan dhexdooda, sida saldhigyada tareenka.

“Shax looma baahna,” ayay tidhi Hulita. “Waa toos ilaa kalluunka naaqusa.”

Noa way qosushay. Hulitana. Ma ahayn qosol yar: kuwa hal qof ka bilaabma oo kan kale ku fido ka hor intaanay kii hore dhammayn, oo soo noqda, oo aan mar dambe la ogayn kuwa qaba.

“Kalluunkee?”

“Kalluunka naaqusa waa kalluunka naaqusa,” ayay tidhi Noa, weli isku laabantay.

“Waa sheeko dheer,” ayay tidhi Hulita.

“Oo aad u fiican,” ayay tidhi Noa.

Waan sugay. Qalinku hawada buu ku jiray, diyaar u ah inuu sheekada qoro, haddii ay jidka u fiicnaan lahayd. Ma ay ii sheegin. Tartiib tartiib ayay degeen, indhaha gacmaha shaadhka ku masaxaya, markay midi midka kale eegto mar kale yar ayuu ku soo noqonayay, sida hiqda.

Qalinkii waan dhigay. Xariiqii saddexaad.

Mara tiyaatarka sanduuqiisii ayay ka soo saartay albaabka dukaanka, gees-wadada, sanduuquna wuu gudaha ku hadhay calaamaddiisa iyo sagaalkiisa shaabad. Noa suunka ayay daloolka koowaad ku xidhday.

“Sidaas ayuu hore u furmaa markaan gaadhno.”

Waxay ahayd sabab fiican. Waan qoray: “Daloolka 1: hore ayuu u furmaa”. Inta kale ma qorin, waayo inta kale weli ma aan ogayn.

Aniga hore ayaan u socday Noana dambe, mid walba gacan hal gacan-qabsi ku haysta. Hore waxaa la arkaa wadada. Dambe waxaa la arkaa tiyaatar oo keliya: hal mitir alwaax iyo maro la rinjiyay oo hal taako sanka ka fog, sida inaad armaajo gadaashiisa ku socoto. Noa gacanta kale suunka way ku dhowaysay, caado ahaan ama xeerka Iriine dartiis, oo codkeeda hoose ayay tirinaysay. Tillaabooyin ayay tirinaysay. Hore ayaan ka maqlayay: “... kow iyo labaatan, laba iyo labaatan...”, isla codka ay kuwa kale u hees yidhaahdaan.

Iriine ayaa ugu dambaysay, faylka iyo fooriga haysa. Ma sheegin xagee. Waxay tidhaahdi jirtay "joog" marka gees-wadada jirto. Hal mar ayay tidhi oo codka kor uma qaadin, waanan joogsannay, waxayna ahayd sidii wadada oo dhan ay nala joogsatay.

Hulita marin furiddeedu aad bay u fiicneyd. Tillaabooyin hore ayay u socotay, dhabarka ku socota, gacmaha ruxaysa sida qof gaadhi dhigaya.

"Marin! Waxaa socda masrax!"

Naagta dukaanka kabaha irridda ayay u soo baxday si ay u aragto, kab badhkii xidhan gacanta ku haysa. Nin eey la socdaa ayaa albaab ku sugay; eeygu sidoo kale wuu sugay, taas oo ka adag. Meel fog, dhinaca kale ee xaafadda, gambaleel ayaa dhawaaqay. Tilin.

"HILLAAC wuxuu tababaraa imtixaankiisa," ayay tidhi Noa. "Baaskiil ayay ku socdaan, dahaar leh. Annagu lug ayaan ku soconaa, kan oo kale."

"Culays la qaado lama orodo," ayay tidhi Iriine.

Tonyo wuxuu ii sheegay Isniinta: saldhig kasta oo HILLAAC ah saddexdooduba waa inay wada gaadhaan, haddii kale ma sax. Markaas ayaan qoray anigoon ogayn maxaa u ah.

Waxaan gaadhnay meesha yar ee durdurka. Waa wareegsan tahay, kuraas hareeraheeda leh iyo qoolleyda aan qofna u

dhaqaaqin. Hulita way soo jeestay, tilmaantii ayay qaylisay oo dhex ayay u ordday, si ay irridda u qabato.

“Ilaa kalluunka naaqusa, oo leexo!”

Oo hadda ma ay jirin. Dharkii shaqada waxaa la arkay hal mar laba qof dhexdooda, kadibna, waxba.

Durdurka dhexdiisa waxaa yaal kalluun dhagax ah, tiirka gaaban dusiisa, afkiisa furan sida inuu wax oranayo oo uu ka fikiray. Si fiican ayaan u eegay. Dhinaceeyga, dhammaan baalalkiisii wuu lahaa.

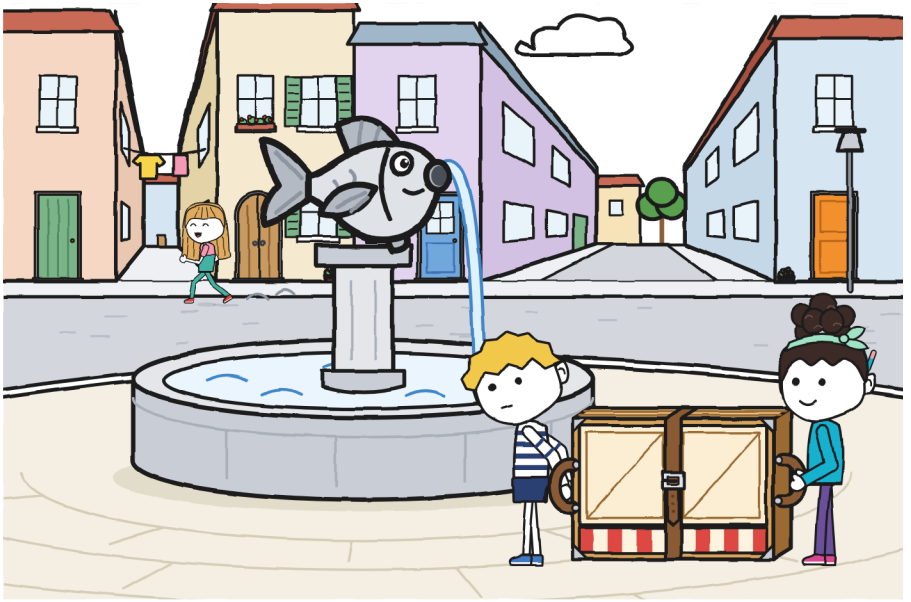

Degdeg ayaan u fikiray, taas oo aan aheyn tayda. Kayga waa inaan u fikiro tartiib iyo bar. Laakiin tiyaatarkii wuu culus yahay, Noa dambe way joogtay iyadoon waxba arkin, wadaduna

hareeraha ayay ku socotay. Kurraasadda gacan-qabsiga ayaan u taagay oo laba sadar qoray:

1. Kalluunka durdurka: baalal, dhammaan la arki karo. Ma naaqus aha. Waxaa jiri doona kalluun kale.
2. Leexo: dhinacee? Bidix, waddo cidhiidhi ah. Midig, waddo balaaran. Tiyaatar yar balaaran ayuu ku fiican yahay.

Hoostooda, fallaar weyn dhinaca midig. Waxay ahayd sababayn aan cillad lahayn. Wixii ay ku qaldanayd waxay ahayd bilowgeeda.

"Hadda ma leexdaa?" ayaan dambe ugu weydiiyay.

"Kalluunka naaqusa!" ayay tidhi Noa tiyaatarka dambeeyaha.

Noa alwaax keliya ayay aragtay. Halkaas ka eegaya, kalluunka naaqusa waxay ahayd eray, ereyguna si fiican ayaa loo yidhi.

Waan sii raadiyay kalluun kale. Albaabbada, boodhadka, kalluun-iibiye soo baxay inuu yahay dukaanka qalabka. Ma jirin. Midig ayaan u leexday.

Qofna ma uusan odhan "leexasho". Qofna suunka ma qabanin. Daloolka koowaad, xidhuhu aad uma adag.

Klak. Klak. Klak.

Looxyadu way is-furmeen tartiib, mid ba mid kale ka dambeeya, Noa hareeraheeda, sida caleemaha artichoke oo qof gudaha ka furaya. Iriine foorigii way afuufay. Markii dhawaaqu

joogsaday, wadada dhexdeeda waxaa yaal masrax. Masraxa gudihiisana, Noa.

"Haye," ayay tidhi daaqadda.

Gacmaheeda kor ayay u haysay, isku-xirka ka fog, sida loo sheegay. Suunku dhulka ayuu gaadhayay. Aniga weli gacan-qabsigaygii gacanta ayuu ku jiray, kaas oo hadda wax gacan-qabsi ah aanu ahayn: wuxuu ahaa gees masrax.

Iriine gacmaha Noa ayay eegtay. Kadibna kuwayga. Runtii ayay u eegtay, far far, labada dhinac. Dhammaantood waa dhan yihiin: looxyadu way fudud yihiin oo tartiib ayay isu furmaan.

"Yaa hagayay?" ayay weydiisay.

Ciddina ma jawaabin. Kii hagayay wuxuu qabanayay irrid, laba wado halkaas ka fog.

Anigu iyo Iriine ayaan laabnay, gacmaha dhinacyada dheer saaran, dhaqso la'aan, loox loox. Noa, hadda dibadda ah, suunka way xidhay, markanna laba jeer ayay jiidday. Intaas dhexdeeda waan cabbiray: cagtayda ilaa durdurka, afar mitir. Waan qoray anigoo xadhigga cabbirka weli dhulka ku fidsan, kabtayda ilaa gees dhagaxeeda.

Hulita way soo ordday.

“Laakiin waxay ahayd kalluunka naaqusa!”

“Kalluunkee naaqus?”

“Kaas!” Durdurkii ayay tilmaantay. “Bidix. Sida had iyo jeer.”

“‘Had iyo jeer’ waa kahor intaanan imaan.”

Cadho kuma aanan odhan. Waxaan u idhi sida taariikh loo saxo. Hulita gacantii ayay durdurka u fidsan ku hadhay ilbiriqsi dheeraad ah, kadibna Iriine ayay u jeestay, oo faylkii furan haysay.

“Waa in Guni lumay.”

Anigu ma lumin. Si hubaal ah ayaan u ogaa meesha aan joogay: afar mitir durdurka ka fog. Hadda ayaan cabbiray.

Noa nin iyo mid kale ayay eegaysay, buugeeda xidhan oo garbasaarka ku haysa. Iriine wax ayay qortay. Ma sheegin waxa.

Taas sidoo kale aniga la'aan ayay go'aamiyeen. Xariiqii afraad.

Cod sare ayaan ku idhi, dad hortoodna. Waan ogahay. —H.

Dhinaca kale ee kalluunka ayay ii tuseen. Durdurkii saddexdeenu way wareegnay, tiyaatarka laaban Noa iyo aniga dhexdeena, Iriine na dambaysa. Baalkiisa bidix ayaa ka maqan. Meesha laga yimaado wadada dukaanka ka timaada lagama arko: kalluunku dhinaca wanaagsan ayuu ku siiyaa, sida kuwa sawirrada la qaadanayo. Si aad u aragto waa inaad ogaato inaanu jirin.

Labada dhinac ayaan sawiray, mid kale agtiisa. Isla kalluunkii, laba kalluun.

Leexashadii waan ku celinnay. Waxaan dib u noqonnay dhowr mitir, afka wadada, oo mar kale samaynay, hadda Hulita aniga agtayda joogta. Markii ugu horreysay waxaan idhi "leexasho" aad u hore, Noana suunka way qabatay albaab hortiisa, waxba uma ay ahayn. Midka labaad, aad u dambe: tiyaatarka badhkii leexashada ku jiray Noana suunka indho la'aan ku raadinaysay. Midka saddexaad wuu soo baxay. Si fiican ayuu u soo baxay, klak la'aan. Laakiin ciddina ma hadlin. Xitaa Hulita, taas oo had iyo jeer hadasha.

Kadib HILLAAC wuu soo maray wadada: Zoe, Bruno iyo Tonyo, safan, gacmaha giraanta saaran. Tilin geeska. Zoe hore, dabadeeda dabayshu ku ciyaareysa, Bruno dhexda, dahaarka

dambiisha ku jira; Tonyo kan ugu dambeeya, hal far gambaleelka saaran. Durdurkii way wareegeen iyagoon joogsan, isna taabanin, isla masaafada midba midka kale ka fog muddada oo dhan, sida gacmaha saacadda oo aan weligood is gaadhin.

"Saldhigga koowaad, markii ugu horreysay," ayuu yidhi Tonyo markuu soo maray.

Nagama uu odhan. Tonyo xogta ayuu cod sare ku sheegaa, xitaa haddii aan cid maqlin; taasina waa waxa isaga ka dhigaya HILLAAC. Laakiin waan maqalnay.

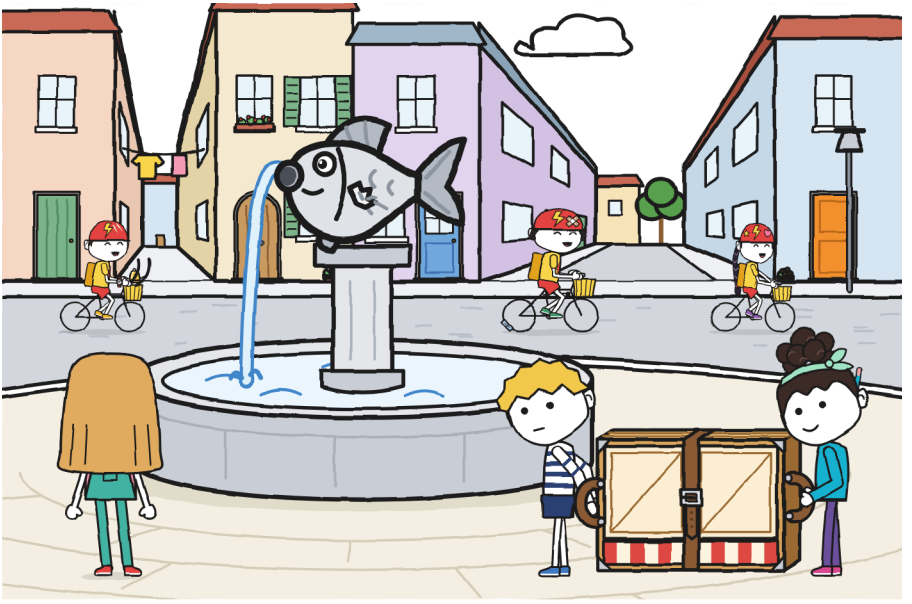

Hulita gacmaheeda way hoos u dhaceen. Kuwa Hulita weligood ma dhacaan: way socdaan, way yimaadaan, way tilmaamaan, marin way furaan. Galabtaas, gambaleelku markuu baxay,

dhinacyada ayay ka laaban yihiin sida laba gacan-qabsi tiyaatar la'aan.

Barxadda waxaan gaadhnay habeen ku dhow. Marxaladdii ugu dambaysay hagid looma baahnayn: irriddu way muuqatay. Hulita gacanteeda ayay ku qabatay oo ma tidhin “marin!”. Mara gudaha ayay noo sugaysay. Tiyaatarkii sanduuqiisii ayay geysay oo dukaanka kula tagtay, si uu raafkiisa ugu seexdo.

Waxaan ku qoray maanta qiyaasta, safkii cagaarka ah hoostiisa, oo waxaan ku daray tiir cusub, cidhiidhi ah, qalin ku qoran: “wuu is-furay · saddex jeer ayaa la ku celiyay”. Saddexda boos magac way lahaayeen, wali tiyaatar ayaa wadada nooga furmay. Qiyaasta wax ayaa ka maqnaa. Ma aan ogayn waxa. Dhinaceeda waxaan ku sawiray calaamad su’aal weyn, cabbirka kuwa aan dhigo marka su’aashu aysan aheyn xaafadda balse qalabka.

Magacayga wuxuu ka muuqdaa laba jeer safkaas. Aniguna midna ma jirin. —H.

Guriga, cashada kadib, miiska ayaan fadhiistay, nalka daaran, kurraasaddana bogga dambe ayaan ka furay.

Halkaas ayaan ku sawiray wixii aan Talaadada ka helay derbiga gadaashiisa. Si taxadar leh, qaanuun, iyo mitirradii aan ku qoray anigoo kurraasadda jilbaha saarnaa. Aad ayuu u fiicnaa. Aad ayuu u fiicnaa oo waan eegay qalinka oo joogsan.

Hooyaday madaxeeda ayay albaabka ka soo saartay si ay u sheegto habeen wanaagsan. Markaas gacanteyda horeba sawirka waan saarnaa. Way ii sheegtay, gacanta way eegtay, ma weydiin, albaabkana way xidhay.

Waan dabooday gacanta inkastoo aan keligay ahaa. Dhinac ahaan waxaa ka soo muuqday gabal derbi ah iyo badhkii quful.

Waxaan ku fikiray: “Berri mar kale way fashilmayaan. Markaas ayaan soo saarayaa”.

Qorshe fiican ayuu ila ahaa. Wakhti iyo wax walba wuu lahaa.

Boggan Khamiista ayaan akhriyay. Ma ii qurxoonin. Kii Arbacada, midna. –H.

CUTUBKA 3

Ma waxtar leedahay shaxda Guni?

Habeenkaas, markii gacantu daalay inay dabooto, shaxda oo dhan ayaan sameeyay.

Barxadda laga eego sare, sida ay u arkaan qoolleyda. Derbiga la cabbiray, marxalad marxalad, lambarradii aan Talaadada jilbaha ku qoray. Irridda, fallaarteeda is-xidhidda leh. Durdurka, kalluunka oo laga sawiray dhinaciisa xun, si uusan mar dambe qofna u khiyaamayn. Dukaanka, geeska, yar. Saddexda marxaladood, lambar goobaysan gudaheeda. Iyo, derbiga gadaashiisa, wixii Talaadada.

Shax aad u wanaagsan ayaa ii soo baxay. Kuwa ugu fiican ee aan sameeyay, anigoo badan sameeyay. Waan eegay mudo, nalka qalloocsan, si qalinku hoos u samayn. Kadibna afar ayaan ku laabay, laabbadaha anigoo ciddiyo ku cadaadinaya, oo kurraasadda gudaheeda ayaan dhigay, laba bog dhexdooda oo aan waxba wadaagin.

Khamiista, dukaanka, Noa waxay tirinaysay.

Waxay joogtay gees-wadada, muuqaalka dukaanka hortiisa, oo ku socotay dhinaca gees-wadada tillaabooyin dhaadheer oo dhan isku mid ah, iyadoon cagaha eegin. Hore ayay eegaysay, meesha ay u socoto, bushimaheeduna way dhaqaaqayeen.

"Albaabka ilaa gees-wadada, lix tillaabo. Gees-wadada ilaa laambadda, kow iyo toban."

"Taas waxaa lagu cabbiraa xadhig," ayaan idhi.

"Aniga tillaabooyin ayaan ku cabbiraa. Had iyo jeer way xidhan yihiin."

Waan ka fikiray. Waxay ahayd run: xadhigga waa in la soo saaro, la fidiyo, cagta lagu qabto, kadibna isagu isku duubmo oo far ku qaniino. Tillaabooyinka guriga lagama illoobo.

"Tillaabo kaaga intee le'eg?"

"Hal."

Tillaabo ayaan u cabbiray. Xadhigga dhulka dukaanka ayaan ku fidiyay Noana tillaabo dheer ayay dul saartay, kuweeda, iyadoon ka fikirin, sida qof saxeexaya. Waan foorarsaday inaan akhriyo calaamadda: siddeed iyo konton sentimitir. Iyadu buugeeda ayay ku qortay. Aniga, kurraasaddayda. Labada far isku mid ayay yidhaahdeen: "1 tillaabo Noa = 58 cm".

"Kaagu?" ayay weydiisay.

Ma aan ogayn. Waan is cabbiray. Tillaabo ayaan xadhigga dusiisa ku qaaday, mid caadi ah, kuwa dugsiga loo socdo, Noana

way foorarsatay inay akhriso, waayo aniga kor ka eegaya ma gaadhi karin anigoon cagta dhaqaajin: kow iyo konton sentimitir. Iyada sidoo kale way qortay. Aniga noloshayda oo dhan tillaabooyinka waan xidhnaa laakiin weligay ma aan tirin.

Hulita miiska dukaanka ayay naga eegaysay, gacmaha isku shaabadaysay, goololkana kor u qaaday, sida qof arko laba saacadood oo isla saacad muujinaya.

Waxaan u malaynayay Noa inay noqon doonto Hulita kale. Maaha. Noa waa tirisaa.

Barxaddii ayaan tagnay Iriine la jirta. Hulita iyo Noa waxay rabeen inay tijaabiyaan fikraddooda: in labada dhinac ee irridda la furo.

Dhinaca koowaad iskii ayuu u furmaa oo isku xidhaa: waan aqaanay. Kan labaad ma furmin. Labadooduba way jiideen, mid kasta labada gacmood iyo cagaha dhulka ku sudhan, Hulita cas iyo Noa oo saddexda ilaa cod sare tirinaysa, saddexdiina waxba ma dhicin. Iriine way foorarsatay inay eegto. Waxaa dusiisa ku jira rinji rinji dusiisa, iyo boolal dhulka ku jira oo qodobiyay, buuran sida far.

“Haddaba calaamaddu way khaldan tahay,” ayay tidhi Hulita.

“Hubaal,” ayay tidhi Noa.

Laba ilbiriqsi gudahood ayay go’aansadeen. Waan tiriyay. Qalinkii ayaan soo saaray xariiqda. Waxay ahayd tii shanaad.

Ma samayn.

Qalinku hal far ayuu ka yaraa warqadda. Waxaan eegay safka xariiqyada, geeska bogga: afar, si fiican loo sameeyay, toosan, dhammaantood isku cabbir. Taxadar badan ayaan ku sameeyay. Mid ayaa maqnayd.

Talaadada, derbiga gadaashiisa, aniguna waxaan go'aansaday wax aan cidna weydiin: inaan aamuso.

Hoostiisa LA GO'AAMIYAY ANIGA LA'AAN, isla far iyo qalin, waxaan ku qoray sadar kale: LA GO'AAMIYAY IYAGA LA'AAN. Iyo xariiq yar. Way ka qalloocnayd kuwa kale.

"Calaamaddu ma khaldana," ayaan idhi. Way ka sarraysay intii aan doonayay. "Barxaddu waxay leedahay albaab kale. Wuxuu ku jiraa gadaasha, waddo-yarta kanaalka. Waa hore oo quful buu leeyahay. Talaadada ayaan helay."

Shaxdii waan ka soo saaray bogagga dhexdooda, oo waxaan ku fidiyay tiyaatarka yar ee laaban, kaas oo dhulka ku jiray oo miis ka ahaa. Laabbaduhu afar bay u kala jebinayeen, iskutallaabta, sida daaqad.

"Talaadada?" ayay tidhi Hulita.

"Talaadada. Waan sii qariyay si aan markii dambe xaq u helo."

Saddexda madaxba shaxda ayay u foorarsadeen. Derbigu: toddobo iyo soddon mitir. Irridda, hal dhinac, "is-xidh"-keeda.

Dhinaca ka soo horjeedana, albaab labo dhinac leh oo qufulkiisa xagga hore laga sawiray, si loo arko: ALBAAB HORE.

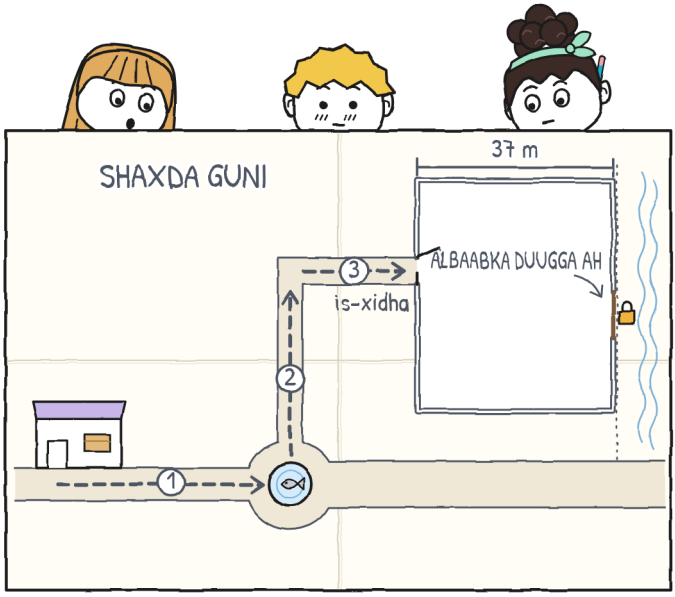

Qofna waxba ma odhan muddo. Waan cabbiray: waxay ahayd mid dheer. Shatranjigii waxaa laga maqlayay dhinaca kale ee derbiga, gabal looxa ku dhufanaya mararka qaarkood, sida saacad aan degdeg lahayn.

“Hagaag,” ayay tidhi Noa. Albaabkana khariidaddeeda ayay ku koobiyday.

Waxay ku koobiyday qalinka turkuwaasha, taxadar, iyadoo dhamaadka qalinka ku tirinaysa laba-wareegyada shaxdayda si ay meeshiisa ugu dhigto. Wax kale ma weydiin. Noa, albaabka jira waa albaab la qoro.

Hulita “hagaag” ma odhan. Cag ayay dhaqaajinaysay. Kabteeda casaanka ahi dhulka barxadda ayuu ku socdaa oo ku soo noqdaa, tac, tac, tac, laxan aan aqaan: kuwa wax aan isla markiiba la odhan doonin.

“Shalay aad ayay noo fiicnaan lahayd.”

“Haa.”

Shalay, shaxda kurraasadda ku jirta, afar mitir ayaan ka cabbiray cagtayda ilaa durdurka intii Noa tiyaatar gudihiisa ku jirtay.

Barxadda gees ma jiro. Mana raadin. Halkaan joogay ayaan ku hadhay, shaxdii furan iyo labada gacmood dusiisa saaran, si aanay hawadu u qaadin.

“Hagaag” ma odhan waayo weli run ma ahayn. —H.

Saddexdeenu ayaan u aadnay inaan aragno, Iriine la jirta. Irridda ayaan ka baxnay, taas oo gadaal nooga xidhmatay klikkeedii, derbigana waan ku wareegnay. Noa way tirisay, si hoose, bushimaha: afar iyo lixdan tillaabo. Aniga horeba waan haystay: toddobo iyo soddon mitir. Madaxa ayaan ku sameeyay, afar iyo lixdan oo siddeed iyo konton lagu dhufto, toddobo iyo soddon iyo wax yar ayaa ii soo baxay. Isku mid ayay noqotay.

Noa way i eegtay markaan sheegay. Waxba ma tidhin, laakiin “37 m” ayay ku qortay tillaabooyinkeeda dhinaceeda, aniguna “64 tillaabo” ayaan ku qoray mitirradayda dhinaceeda.

Waddo-yarta kanaalku waa cidhiidhi oo waxay ur ka leedahay biyo taagan. Dhammaadkeeda waxaa la arkaa gacan-qabsiga, gadaashiisana, kanaalka, kaas oo aan eegin ku sii maraya. Albaabka hore waa alwaax, labo dhinac leh, balaaran sida sariirta cirfiid. Noa way cabbirtay dhinac ilaa dhinac: saddex tillaabo. Aniga ayaan cabbiray: hal mitir iyo shan iyo toddobaatan sentimitir. Ku dhawaad laba irrid. Alwaaxu wuu cawlan yahay roob badan dartiis. Qufulku wuxuu leeyahay miridh ka badan qufulka.

Hulita hal far ayay taabatay, cidhibta kaliya, sida wax qaniini kara loo taabto.

"Sannado ayay xidhnayd," ayay tidhi Iriine. "Had iyo jeer sidaas ayaan arkay."

Iriine diiwaanka xarunta ayay ka raadisay, kan ay faylka ku sido, waraaq waraaq, suulka qoyan ku rogtay, ilaa ay ka gaadhay waraaq huruud ah.

"Waa kan. Markii albaabkan la isticmaali jiray, barxadda waxaa laga geli jiray laba meelood: irridda ama halkan. 'Kii labada albaab' ayay ugu yidhaahdeen. Kooxaha oo dhan, masraxa keliya ayaa barxadda ku tababaro."

Waraaqda waxaa ku yaalay shax hore, khad ku sawiran, barxadda iyo labadeeda albaab, iyo qoraal: BARXADDA LABADA ALBAAB. Waxay ahayd mid ila mid ah. Ka duug badan oo ka xun cabbirka, laakiin ila mid. Albaabbadii waan tiriyay: laba. Kayga, sidoo kale laba. Waxay ahayd markii ugu horreysay oo shax qof

kale i siiyay xaq, oo uu sawiray qof aad hore intii aan ogaan lahaa meesha xaafaddan.

"Haddaba calaamaddu ma aha xumaato," ayay tidhi Noa.

"Waa cinwaan," ayaan idhi.

"Warshadda barxadda. Gelitaan: labada albaab." Si fiican ayaa loo qoray. Waxay ahayd hore, wax kale ma aha.

Mara waxay dambe tidhi qufulkaas ayay arkaysay sagaal jeer. Waxay u malaysay in albaab xidhan aanu mar dambe tirsanayn. —H.

Furaha wuxuu ku jiray faylka, dahaar: "Albaabka hore. Ha lumin". Iriine laba far ayay ku saartay, way eegtay sida qof aad muddo dheer aan arkin, oo qufulkii ayay furtay. Way adkaatay. Marka hore ma wareegin; kadib mar keliya ayuu wareegay. Albaabka waxaa ka yimid cod doon.

Gudaha, barxadda, kuwii shatranjiga ayaa miisaskii qorraxda ku soo saaray. Ciddina madaxa kor uma qaadin. Albaab sannado xidhan agtooda ayuu cod doon ku furmay oo kuwa shatranjigu madaxa kor ma qaadin: taasi sidoo kale waa hab ciyaareed.

Iriine tiyaatarka yar way dhexda ku furtay, si ay u aragto meel intee le'eg ayuu ka tagayo labada albaab dhexdooda. Waxay u furtay Noa la jirta, labadooduba gacmo dhinacyada dheer saaran. Klak, klak, klak. Waa ka siyaaday.

Daaqadda tiyaatarka waxaa laga arkayay mudane Antonio, koofiyad indhaha ku jirta iyo ulaha jilbaha ka dhexeeya, miis shatranj hortiisa. Wuxuu ka fikirayay dhaqaaq. Wax yar ayuu xanuunayay. Waxaan ku tagay gudaha qaabka mudo, anigoo eegaya, mana aan rabin inaan dhaqaaqo si aanan sawirka u beddelin.

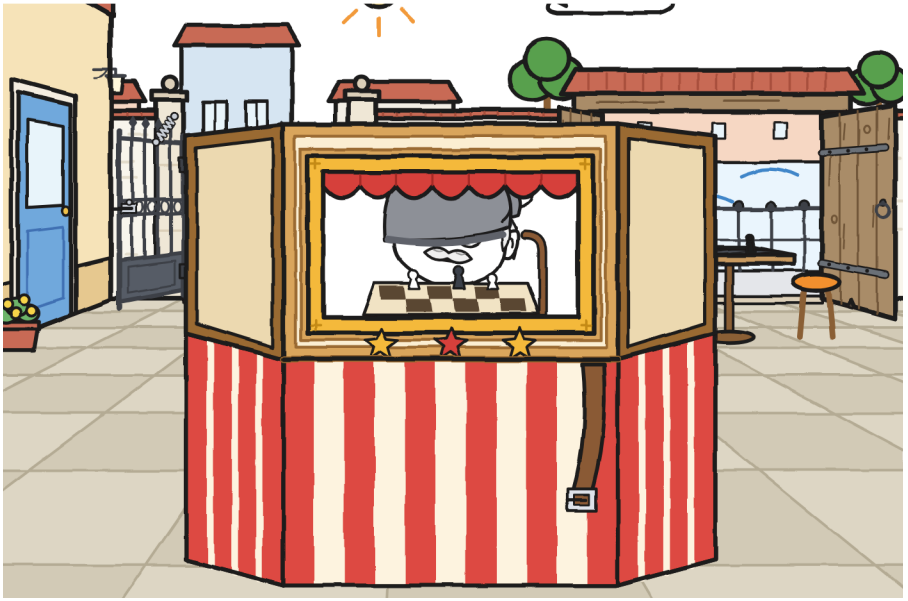

"Sabtida labadaba waan furayaa," ayay tidhi Iriine. "Baaskiilladu waxay ka soo galayaan mid hore, waddo-yarta kanaalka. Culayska lugta, irridda, gees-wadada. Sidaas ayaanay isu gudbin."

"Laakiin kan hore wuu ka balaadhan yahay," ayay tidhi Hulita. "Isna iskiis uma xidhmo."

“Irriddana waa taydii. Haddii warshaddu tiyaatarka yar goob dadweyne u qaado, albaabbo ka xun ayaa jiri doona.”

Hulita afkeeda way furtay. Wax yar ayay furnayd, weedhii diyaar ahayd, mana tidhin. Noa way eegtay. Aniga way i eegtay.

“Adiguna maxaad leedahay?”

Waxay ahayd markii ugu horreysay usbuucaas oo dhan. Waxaan ku qoray taariikhda: “Khamiista 29. Adiguna maxaad leedahay?”. Waan qoray intaanan jawaabin, si aan su’aasha u illoobin intaan jawaabta ka fikirayo.

Waxaan idhi irridda, laakiin la tababaray. Noa isla sidaas ayay tidhi. Hulita waxay tidhi hagaag, markanna waxay ahayd run badh. Badh ka badan kahor.

Kadib qiyaastii ayaan hagaajinnay. Tiyaatarka laaban dusiisa ayaan dhignay, kaas oo hadda miiskeenii caadiga ahaa, inkastoo laba maalmood oo keliya ahaa. Wuxuu lahaa saddex boos, midna uma shaqayn jirin shalay iyo midkayga.

Boosaska cusub saddexdeenu ayaan sawirnay. Aniga qaabka ayaan sameeyay, qalin. Hulita magaca ayay qortay, cagaar. Noa sawirka ayay sameeysay, turkuwaas: af leh xariiqyo yaryar, sida kuwa raadiyaha ka soo baxa.

- OGEYSIIN: sheegidda wuxuu qofku yaqaan.

Safkii Arbacada, boosaska cusub, Hulita waxay ku qortay: “qofna”. Kii Talaadada, aniga ayaa qoray: “Guni, maya”. Tartiib

ayaan u qoray iyo far caadiga ah, ka weyn ama ka yar maaha, mana aan tirtirin.

Qiyaasta saddexdu waxay leedahay afar boos. Ma cawsho. Kan afraad ayaa ugu dhib badan. —H.

Durdurkii ayaan dib uga soo noqonnay. Waxay ahayd galab-hore, biyuhuna waxay yeesheen midabka kurraasadda. Kalluunka hortiisa ayaan istaagay, dhinaciisa naaqusa. Baalka way ka maqnaa sida Arbacada, laakiin hadda waan ogaa sida loo eego.

"Ma ii sheegaysaan sheekada?"

Hulita iyo Noa way is eegeen. Ma qosshin. Wax ayaa ka soo baxay, geeska qosolkii Arbacada, mid kastana kiisii ayay qaadatay.

"Waa dheer," ayay tidhi Hulita.

"Sabtida," ayay tidhi Noa. "Haddii aan gaadhno."

Maya ma ahayn. Shaxdii waxaan kurraasadda ku dhigay, markan anigoo aan laabin, badhkii shaxda oo soo muuqda.

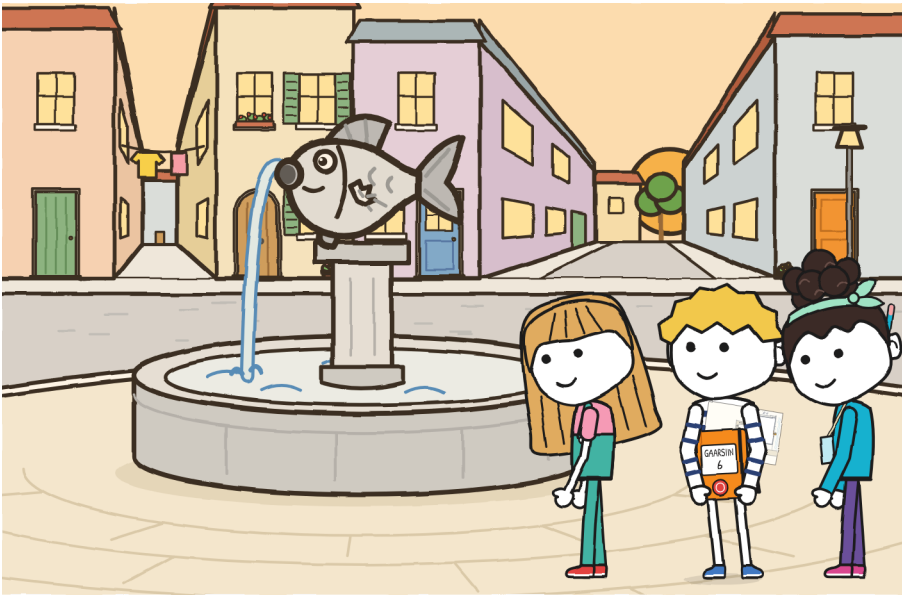
GARSIN
6

CUTUBKA 4

Ma hagi kartaa qof kasta?

Jimcaha, Tonyo wuxuu dukaanka u yimid isagoo watay saacadda, qalin iyo warqadda is-qorista HILLAAC oo looxa yar ku xidhan dhejiye. Miiska ayuu dul dhigay si aan u aragno, sida koob aan weli la guuleysan loo dhigo.

TARTANKA XAAFADDA · SABTIDA 31. Koox: HILLAAC. Hoostiisa, saddex magac oo la tiriyey: Zoe, Tonyo, Bruno. Dhammaantood isla far fiiqan, kan aan Tonyo ahayn. Magac midna lama tirtirin.

“Zoe ayaa qortay,” ayuu yidhi. “Bruno ayaa u dhahay: ‘Bruno, B ku bilaabma’.”

“Zoe-na?”

“Bruno ayaa qoray. B-ga leh.”

Waan hubiyay. B-gii wuu jiray, aadna wuu adkaa, kuwa la qoro marka qof qalinkaaga eegayo.

Kadib sanduuqiisii ayuu fadhiistay, kii “hadda”, oo saacadda eber ku celiyay klik la maqlay dukaanka oo dhan.

“Maanta waan waqtiyeeyaa. Ra’yi ma bixiyo. Waxaan qoraa waxa la soo celiyo.”

Tonyo waa ka mid HILLAAC waana ka mid dukaanka, oo galabtaas waxay u muuqatay inuu go’aansaday sida labada loo noqdo isku mar: looxa yar, warqadda kooxdiisa; gacanta, waqtigeenna.

Saddex fikrad ayaa jiray, mid madax kasta. Tan Noa: kala wareejin. Saddex marxaladood, mid kastana qof kale ayaa hagaya. Tayda: in hagidda iyo marin furistu ay noqdaan hal qof, kan xorta ah, waayo labada qaadaya waxay arkaan keliya tiyaatar; waan ogahay maxaa yeelay Arbacada aniga ayaa mid ka mid ahaa wixii aan arkayayna waxay ahayd, inta badan, maro la rinjiyay. Tan Hulita: in hadda la bilaabo.

Aniga waxaan idhi marka hore waa in jidka oo dhan lagu eego shaxda.

“Socodka ayaan eegaynaa,” ayay tidhi Hulita.

Iyada ayaa guuleysatay. Socodka, jidka aad ayaa dhakhso loogu eegaa.

“Yaa hore u hagaya?” ayay weydiisay Noa.

Saddexdeenu isku mar ayaan tilmaannay. Talaadada horeba waan sameynay, mid kastana meel kala duwan ayuu tilmaamay: irridda, qolka, wadada. Markan ciddi meel ma tilmaamin. Aniga Noa ayaan tilmaamay, Noa Hulita ayay tilmaantay, Hulitana

aniga ayay i tilmaantay. Saddex gacan goobaysan, sida xadhkaha giraan aan rabin inuu wareego, dhexdana, dhulka, tiyaatarka laaban. Midna isagu is ma tilmaamin.

Tonyo wuu qoray isagoo aan indhaha kor u qaadin. Iriine albaabka ayay joogtay, faylka laabta ku haysa, iyadana ra'yi ma bixin. Galabtaas dukaanka waxaa joogay laba qof ra'yi bixin waayay, iyo saddexaad, Mara, oo weligeed cod sare ra'yi ma bixiso, sidaas darteed qorshaha waxaan ka helnay goobaha oo la wareejiyay:

1. Dukaanka → durdurka: Hulita ayaa hagaysa.
2. Durdurka → geeska: Guni ayaa hagaya.
3. Geeska → barxadda: Noa ayaa hagaysa.

Intaan tiyaatarka la qaadin, Hulita waxay tidhi:

"Hal shay."

Ma ay ku dhawaaqin. Hortayda ayay istaagtay; ma aha tiyaatarka hortiisa, ama Noa, ama albaabka: hortayda, gacmaha jirkeeda ku dhegan sida inay ku xidhatay si aanay u baxsan.

"Arbacada waxaan bixiyay tilmaan Noa keliya fahantay, kadibna waxaan idhi adiga ayaad lumisay."

Wax kale ma tidhin. Looma baahnayn: wax walba way jireen. Wixii dhacay, yaa sameeyay, iyo kuma. Aniga, isla taas, bog ayaan u baahan lahaa iyo, hoosta, qoraal xiddig leh.

Cagaheeda waan eegay. Cagaha Hulita waxaa loo sameeyay inay tagaan; markay hadlayso, mid ka mid ah horeba waa u socdaa meel kale. Markan labadooduba way taagnaayeen, is la jira, dhulka dhagaxa ku sudhan sida iyagoo la dhigay birkii-joojiyaha la xidhay. Gadaashayda, Noa, gacanteeda gacan-qabsigeeda saarnayd, dhulka way eegaysay xiiso aad u badan, si aanay u dhibin. Tonyo qalinkii wuxuu ahaa hal sentimitir warqadda ka fog.

"Hagaag," ayaan idhi.

Noa ayaan ka bartay, Khamiista. Dhan ayuu iigu soo baxay.

Anigoo aan waxba aqbali karin iyadoon su'aal la weydiin, mid ayaan weydiiyay:

"Dhinacee ayuu kalluunku baalka ka maqan yahay?"

"Bidixda, markaad timaado," ayay u jawaabtay Hulita, iyadoon ka fikirin, sida qof jawaabta bartay. "Durdurka, leexasho bidix. Shan tillaabo ka hor ayaan ku ogeysiinayaa."

"Taasi waa tilmaan runti ah."

Wuxuu lahaa dhinac, meel iyo ogeysiis. Kurraasadda sidii ay ahayd ayaan ku koobiyay, "markaad timaado"-deeda oo ay ahayd waxa Arbacada ka maqnaa.

Labada cag way taagnaayeen. Ku hubi sawirka. –H.

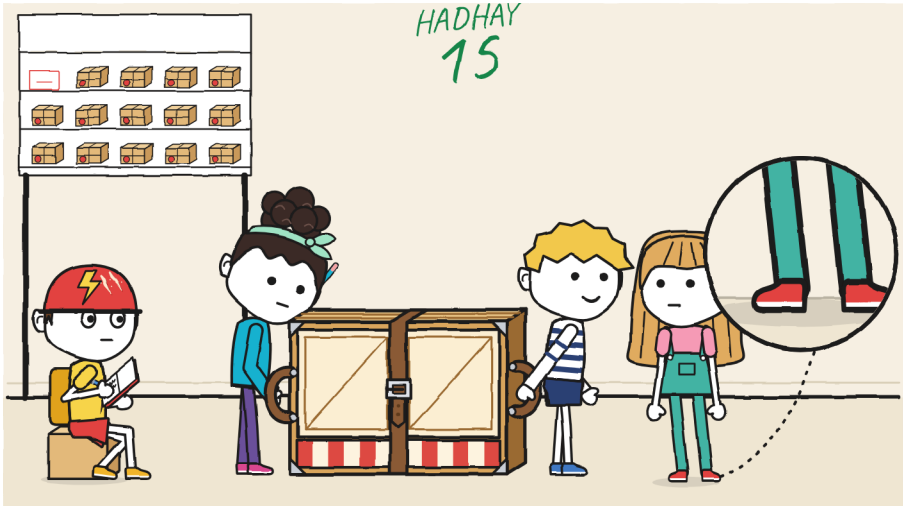

Marxaladda koowaad. Noa suunka way xidhay daloolka labaad. Aniga waxaan idhi mid saddexaad wuu adkaadaa.

“Mid saddexaad waa wuu soo daahaa,” ayay tidhi Noa. “Oo markaan gaadhno degdeg ayaa jirta.”

Hal mar ayaan idhi, cod sare, oo waan lumiyay. Gacan-qabsiyaduna isku culays ayay ahaayeen.

Waan baxnay. Iriine, ugu dambaysay, toban tillaabo dambe, faylka haysa; Tonyo, wadada, baaskiilka gacanta ku haysta iyo indhaha saacadda saaran. Hulita saddex tillaabo hore ayay u socotay, iyo meesha yar albaabkeeda gacan bidix ayay kor u qaadday.

“Shan tillaabo... Leexasho bidix!”

“Suun!” ayay tidhi Noa. Waana qabatay.

Kalluunka naaqusa ayaan ku wareegnay sidii aan had iyo jeer sidaas u samayn jirnay. Dhinaceyga, kalluunku weli dhammaan baalalkiisa wuu lahaa; horeba waan bartay inaanan isaga aamin. Klak midna ma jirin.

“Marxaladda koowaad: lix daqiiqo,” ayuu yidhi Tonyo. “La soo celiyay: waxba.”

Durdurka waan is beddelnay. Hulita iyo Noa, gacan-qabsiyada; aniga, xor. Waxay ahayd markii ugu horreysay noloshayda oo aan hago wax aan qalin ahayn.

Waan diyaarsaday. Habeenkii hore, nalka hoostiisa, waxaan shaxda ku cabbiray wadada cidhiidhiga ah: laba gees-wadooyin, albaab soo baxay, daboolka biyo-baxa oo seexda iyo xariiqyo kabaha. Jidka gaaban, kuwooda, wuxuu dhex maraa dhidib meel aan xariiq jirin. Kayga wuxuu dhigayaa gees-wadada, wuxuu ka gudbaa xariiqyada oo mar kale koraa: sagaal tillaabo dheeraad ah iyo laba “joog” oo kan kale aanu lahayn. Wax walba waan tiriyay. Laakiin shax ma laha dumar.

Aniga waxaan hagaa sidan:

“Saddex tillaabo. Joog. Gees-wadada. Kor. Laba tillaabo. Joog. Naag.”

Naagtu way ka soo hor joogtay oo gaari yar oo wax-gadasho watay.

“Galab wanaagsan.”

Salaanti way soo celisay. Gacantaydii kuma aan dhigin.

“Naagtu waa soo marta. Afar tillaabo.”

Dhinac ayaan u socday, sida carsaanyada iyo askarta, gacan kor ah. Gacan kor ah waa wixii keliya ee askarigu leeyahay, basaskuna way maqlaan. “Joog” waxaan ka maqlay Iriine Arbacada: iyadu ma sheegto xagee; waxay tidhaahdaa “joog” marka gees-wadada jirto. Markaas aad ayay ii yaraatay. Meesha kan hagaya laga eego aad bay u badan tahay: waa eraygii keliya ee isku mar joojiya laba qof, tiyaatar iyo, haddii loo baahdo, naag.

“Joog. Daboolka. Geeskiisa ayaan ku tallaabnaa, dhexdiisa maya. Laba tillaabo.”

Hulita hore ayay socotay, gacan-qabsigeeda haysa, hadalna la'aan. Taasi, Hulita, waa war. Cagteedu iskeed ayay ugu socotay jidka gaaban: si dhidib ah ayay u baxday, sida gacanta ugu baxdo gambaleelka guri la yaqaan, hawada ayay ku jirtay mar, oo xariiqdaydii ayay ku soo noqotay. Mid kayga ayay dib ugu celisay. Afar jeer ayaan arkay. Afraad ayay bushimaha isku cadaadisay, oo ma sii deyn ilaa geeska.

Noa, gadaal, bushimaha way dhaqaajinaysay. Waxaan u malaynayay inay tillaabooyin tirinayso, taas oo ah waxay had iyo jeer samayso. Wadada, Tonyo wuxuu saacadda eegay, kadibna aniga, kadibna saacadda, sida qof laba wax aan isku raacin isbarbar dhigaya.

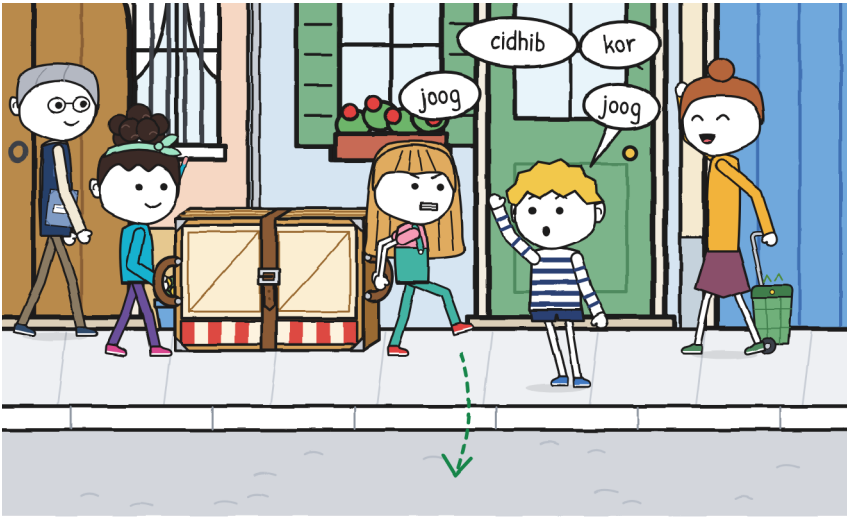

“Joog. Geeska.”

Waan gaadhnay. Qofna dib uma noqon.

“Marxaladda labaad: kow iyo toban daqiiqo,” ayuu yidhi Tonyo. “Waa tan ugu gaabiska badan ee aan weligay waqtiyeeyay. La soo celiyay: waxba.”

Kow iyo toban daqiiqo waa daqiiqado badan. Dan ma ii ahayn. Daqiiqadaha Tonyo ayaa qoray; kan kale aniga, far yar, si aanay u dhammaan: waxay ahayd markii ugu horreysay oo aan wax hago oo aan la celin.

“Waxaad tidhi ‘joog’ afar iyo toban jeer,” ayay tidhi Hulita.

“Waan tiriyay,” ayay tidhi Noa. “Shan iyo toban.”

Markaas ma ay tillaabooyin tirinaynin.

“Lix way dheeraadeen,” ayay tidhi Hulita. “Laakiin dhammaantood waan sameeyay.”

“Midna ma dheerayn,” ayaan idhi.

“Lix.”

Tonyo ma uusan qorin yaa saxnaa. Lambarkii ayuu qoray: “‘joog’: 15 (Noa ayaa tirisay)”. Hulita qalinkii ayay furtay oo dhinaceeda ku sawirtay, cagaar, qooraansi koofiyaddii HILLAAC leh. Tonyo mudo ayuu eegay. Ma tirtirin. Warqadda Tonyo wax lama tirtiro.

Midna ma dooday. Ilkahaygu way i xanuunayeen intaan isku cadaadinayay. —H.

Marxaladda saddexaad, geeska ilaa barxadda. Hulita iyo aniga ayaa qaadayay; Noa ayaa hagaysay, khariidadda tartanka oo Iriine u qaybisay kooxaha oo dhan.

Labaatan tillaabo markay gashay way joogsatay, meesha ay waddo-yarta kanaalku ka bilaabanto.

“Ma baxayso.”

“Maxaa baxaya?”

“Khariidaddu halkan ayay na gelinaysaa. Ilaa albaabka hore. Annaguna waxaan ka gelnaa irridda, taas oo dhinaca kale ah.”

Hulita way bilawday inay u rogto si ay u aragto, tiyaatarka oo dhan dambe leexashada iyo qofna suunka ma jirin.

“Dhulka,” ayaan idhi.

“Ilbiriqsi ayaan eegnaa oo sii socono.”

“Marka hore waa la dhigaa. Kadib waa la dooda.”

Hulita suunka way eegtay, aniga way i eegtay oo dhinaceeda way dejisay. Aniga kayga ayaan dejiyay. Tiyaatarka yar gees-wadada ayuu ku hadhay, siman oo adeeca, taas oo ah sida ugu fiican.

Shaxdayda khariidadeeda agteeda ayaan dhignay, tiyaatarka dusiisa, kaas oo mar kale miis noo ahaa. Tan iyo Khamiista waan la socdaa anigoo aan laabin, oo waa muuqataa: waxay qabataa badhka kurraasadda oo kor ayay ka soo baxdaa sida carrab. Khariidadda tartanka waxaa ku jiray hal gelitaan oo keliya oo la sawiray, fallaar cas leh, oo ma ahayn irridda: waxay ahayd albaabka hore. Kii qufulka lahaa. Kii Talaadada aan keligay helay oo aan labo maalmood aamusay.

“Waa khariidad duug ah,” ayaan idhi. “Waagii halkaas laga geli jiray.”

Noa far ayay ku saartay kayga aniguna kayga. Isla meeshii, laba warqadood.

Halkaas ilaa irridda waxaa jiray laba iyo afartan tillaabo ee Noa. Ama afar iyo labaatan mitir ee aniga. Tillaabadeeda iyo xadhigga aniga xaafadda oo dhan ayaa la cabbiri karaa.

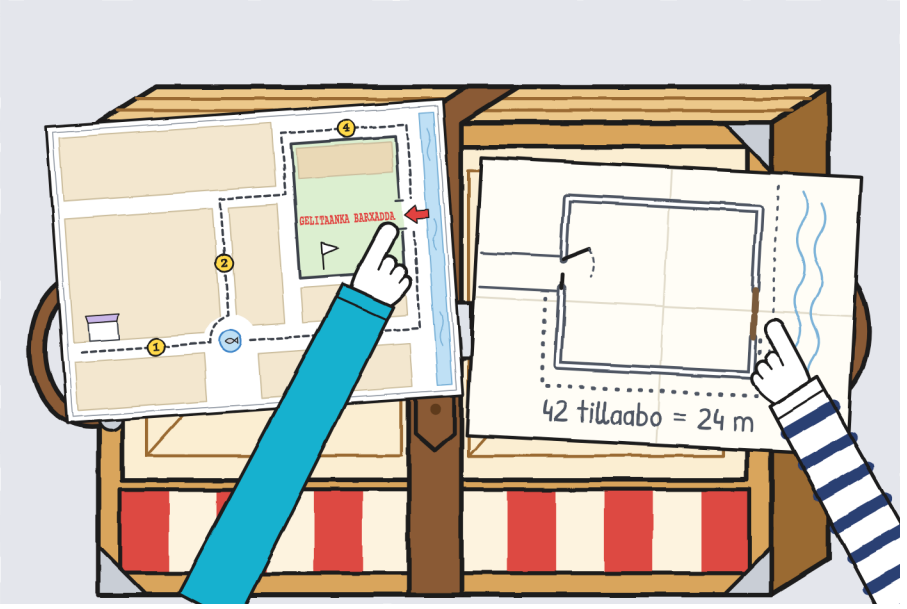

“Ma ku sheegaynaa Iriine?” ayay weydiisay Hulita.

Iriine toban tillaabo ayay joogtay, faylka haysa. Dhammaan way maqashay, waan hubaa, oo waxay sugtay inaan ku nidhaahno, sida qof loo sugo inuu weedh dhammeeyo.

“Iyo kooxaha kale,” ayay tidhi Noa. “Haddii kale, kuwa lugta ah dhammaantood waxay galayaan waddo-yarta. Baaskiilladii la jirta.”

Waxaan ku sawirtay waddo-yarta Sabtida: shan koox, mid kasta culayskiisa, iyo saddex baaskiil oo HILLAAC ah oo gambaleelka garaacaya albaab hortiisa.

Aniga waxba ma odhan. Waan heshiiyay. Heshiis xariiq ma dhigo.

Iriine kursi barxadda ku jira ayay fadhiisatay, dhammaan khariidadaha jilbaha saaran, oo mid mid ayay ku saxday qalin cas: fallaartii hore way tirtirtay oo laba ayay sawirtay, mid baaskiil albaabka hore ku leh iyo mid xidhmo irridda ku leh. Tonyo kiisii wuxuu la barbar dhigay shaxdayda, sadar sadar.

"HILLAAC wuxuu rabay inuu ka galo sida khariidaddu tidhi."

"Idinku halkaas ayaad ka gelaysaan," ayay tidhi Iriine. "Baaskiilladu, khariidaddu way saxnayd. Nasiib."

Tonyo khariidaddiisii ayuu eegay wejiga qof ogaadaa inuu saxnaa isagoo aan waxba sameyn si uu u helo, taas oo HILLAAC aanay dhibco ku lahayn.

Geeska ayaan ku noqonnay oo marxaladda saddexaad ku celinnay, hadda ilaa irridda. Hulita iyo aniga ayaa qaadayay, Noana way hagtay, marin furtay oo ogeysiisay, wax walba isku mar:

"Joog! Dhinaca waan qabanayaa! Gudub!"

Waan gudubnay. Qiyaasta ayaan buuxiyay. Safka "geeska → barxadda" waxaan ku qoray: Guni iyo Hulita, Noa, Noa, iyo boosaska afraad, "Noa: 'khariidaddu way khaldan tahay'". Magac kasta, midabkiisa: qalin, cagaar iyo turkuwaas.

Waxay ahayd safkii ugu horreeyay oo dhan boosaskiisa buuxa. Boosaska ogeysiinta Khamiista ayaan u ikhtiraacnay aniga

dartay, Noana way bilowday. Magaceeda waxaan ku qoray far ugu cad ee aan leeyahay.

Isagay ku qabatay dhabarka, sidaad Talaadada. Aniga ayaa qoraya. –H.

Tonyo warqaddiisii wuu na tusay. Sare, xarfo waaweyn, waxaa ku qoran MAXAA LA DIB U SAMEEYAY:

- Arbacada: leexashada durdurka, 3 jeer.
- Jimcaha, marxaladda 1: waxba.
- Marxaladda 2: waxba (gaabis).
- Marxaladda 3: gelitaanka. Ma ahayn cilladda kooxda: waxay ahayd khariidadda.

Iyo hoosta, laba jeer xarriiqan: "Wixii ugu badan la soo celiyo ma aha tillaabooyinka. Waa tilmaamaha."

"Kaas dambe waa ra'yi," ayay tidhi Hulita.

"Waa xog," ayuu yidhi Tonyo. "HILLAAC, jihada si xun loo yidhi laba jeer ayaa la bixiyaa: tegidda iyo soo laabashada."

Koofiyaddiisii ayuu xidhay oo wuu tagay inuu tababaro kiisa. Geeskii koowaad, tilin.

Habeenkii, dukaanka, Mara tiyaatarka sanduuqiisii ayay geysay, sanduuquna mar kale wuxuu noqday sanduuq la mid ah kuwa kale. Intaan daboolku soo dhicin, Noa xidhe way eegtay.

“Berri, daloolka saddexaad. Inkastoo uu in dheeraad ah soo daahayo.”

Waxay ku tidhi xidhaha eegaysa, aniga ma aha. Waxay ahayd wixii aan idhi intaanan bixin. Ma aan ku qorin guulaha: iyadu ayaa go’aansatay, waqtigeedii, taasna waxay ku jirtaa tiir kale.

Kurraasadda ayaan ka furay geeska xariiqyada: afartii LA GO'AAMIYAY ANIGA LA'AAN iyo, hoostooda, tayda. Maanta midna ma aan sameyn. Maalinta ayaan dib u eegay qalinka hawada ku jiro, sida xisaab loo eego intaan la aqbalin. Waxaan tiriyay afar is-khilaaf. Afartaba cod sare ayaan ku idhi. Mid ayaan ku guuleystay.

Jimcaha. Is-khilaafyo: 4. La yidhi: 4. La guulaystay: 1.

Raafkeeda, sanduuqa Lam. 6 wuxuu weli lahaa sagaalkiisa shaabad. Sagaal. Mid ka badan maya.

Kii aad ku guuleysatay wuxuu ahaa inaad tiyaatarka dhulka dhigto intaanad dooday. Kaas waan ku siinayaa. —H.

CUTUBKA 5

Ma muhiim baa inaan marka hore gaadhno?

Sabtida waxaan xidhay shaadhka oranji ah ee Sabtida. Ma aha khuraafaad: Sabtidii waxyaabo ayaa dhaca, aniguna waan door bidaa inaan dhammaan isku maaddo u xidho si aan u barbar dhigo.

"Kurraasadda ayaad la mid tahay," ayay tidhi Hulita.

Kurraasaddii shaadhka ayaan ku dhejiyay si aan u hubiyo. Way saxnayd, kala duwanaansho hal midab ah.

Saacadda 11, barxaddu waxay leedahay labada albaab oo furan markii ugu horreysay sannado badan, dadkuna labadaba waa ka galayaan: baaskiilladu, kuwa hore, waddo-yarta kanaalka; kuwa lugta ahi, irridda, gees-wadada. Albaabka hore, oo si buuxda u furan, wuxuu u muuqday mid ka yaaban qof kasta. Calammo yaryar ayaa derbi ilaa derbi ahaa iyo miis leh boodh ku qoran DHAMMAAD. Floora waxay fadhiday safka hore, termisteeda la jirta, sida qof u yimid inuu arko dhoolatus oo ku

talo gashay inuu ku hadho ilaa dabka-shidka. Naagta dukaanka kabaha, taagan, gacmaha isku shaabadaysay. Bera, Miga gacmaheeda ku haysa; Miga, madaxa u rogaysa wax kasta oo dhaqaaqayay, oo subaxdaas wax walba ay ahaayeen. Derbiga dusiisa, hal shimbir. Ciddina ma ay martiqaadin.

Iriine bangi ayay fuushay oo foori ay afuufay. Aamusnaan barxadda dugsiga ayaa dhacday, taas oo ah aamusnaan buuq badan ka hoosaysa.

"Koox kasta waxay halkan keentaa culayskeeda, iyadoo marta saldhigyada oo dhan. Culays la qaado lama orodo. Kii ordo, marxaladda ayuu soo celinayaa. Waqtiguna wuxuu helaa kan aan soo celin."

Erey erey ayaan u qoray. Waxay ahayd markii ugu horreysay oo xeer ciyaar ay ila noqotay mid aniga loo qoray.

Liiska waxaa ku jiray shan koox, oo looxa ku dhegan biino:

1. HILLAAC (Zoe, Tonyo, Bruno)
2. KOORASKA
3. SHATRANJ
4. IRBADAHA
5. NOA + 2

HILLAAC wuxuu watay dahaar, baaskiil ku. Kooraska, taageere. Shatranjka, miis shatranj weyn. Irbadaha, haamo

madax la'aan. Kayaga waxaa qoray Noa Isniinta, intaanay i aqoon.

“Waxaan nahay ‘Noa + 2’,” ayaan ku idhi Hulita.

“Aniga waxaan ahay 2,” ayay tidhi iyadu. “Adigu waxaad noqonaysaa ‘ku-dar’.”

Waxaan eegay calaamadda yar ee magaca iyo lambarka dhexdooda. Weligeed calaamad ma aheyn. Waxaan u qoray sida jago.

Koox kastaa waxay ka bixi jirtay albaabka uu culayskeedu seexday. Annaga, bilowga waxaa na siiyay mudane Antonio, oo meel u dhow nool oo aan orodin.

Albaabka dukaanka, Mara tiyaatarka sanduuqiisii ayay ka soo saartay, tiyaatarkuna wuxuu u korayay cabbirkiisa wadada. Noa suunka degdeg ayay xidhay oo waan qaadnay.

Klak. Loox ayaa hal taako furmay, sida af xusuusta wax.

“Dhulka,” ayaan idhi.

Ciddina ma dooday. Saddexdeenba isku mar ayaan dejinnay, tartiib, sida gudihiisa ukun ku jirto. Markii labaad, Noa suunka way xidhay dhaqso la'aan, daloolka saddexaad, oo laba jeer ayay jiiday si ay u tijaabiso. Aniga xidhaha ayaan eegay, kadibna wadada. Labadaba way fiicnaayeen.

Mudane Antonio koofiyaddiisii ayuu ka qaaday oo si degdeg ah u dejiyay, taas oo calan u ahayd.

“Degenaan,” ayuu yidhi, “sida la gaadho.”

Mara ayaa ugu dambaysay socodka, sanduuq madhan gacanta hoostiisa. Waxba ku jirin la'aan way ka weyn tahay.

Marxaladda koowaad. Hulita ayaa hagaysay.

“Shan tillaabo... Leexasho bidix!”

“Suun!”

Tartiib ayaan ku wareegnay kalluunka naaqusa, geeskii oo dhan qabsanay, markii Zoe baaskiilka ku timid. Waxay ahayd tii ugu horreysay dhammaan. Way joogsatay oo cag dhulka saartay.

“Idinku maraan. Taas culays la qaado lama orodo.”

Way sugtay ilaa aan ka baxnay leexashada. Kadib way tagtay. Labaatan ilbiriqsi ayaan ka sii maraynay. Iyadaa u waqtiyeysay.

Si degdeg ah ayay u joogsatay. Dabadeeda way yara dambaysay. –H.

Saldhig kasta kaadh ayaa la shaabadeyn jiray. Tii foornada, Eliya ayaa watay, oo shaabadeysay suulkeeda oo burka buuxsan, wayna cadaadin jirtay sida kaadhku yahay baradho oo la rabo in la nasiyo. Kayaga saddex far cad ayay ku reebtay, mid madax kasta, inkastoo aan gaadhnay markii tii HILLAAC horeba burkii horeba qallajiyay.

HILLAAC saddex jeer ayuu naga soo hor maray, mar kasta waddo kale. Tiyaatarka gadaashiisa ka eegaya, HILLAAC wuxuu ahaa sida saacadda shimbirta: wuu soo baxay, wuu dhawaaqay oo wuu galay. Tonyo labada gacmood giraanta ayuu saaray oo gambaleelka ayuu ku garaacay geesaha. Bruno ayaa dahaarka watay. Zoe ayaa hore u socotay oo saldhig kasta ku sugtay, kaadhka taabanayn ilaa saddexdooduba joogaan. Markii labaad ee ay soo mareen, Tonyo saacadda ma uusan eegin: annagaa na eegay. Waxay ahayd wixii ugu dhow ra'yi oo aan arkay maalintaas oo dhan.

Marxaladda labaad, Hulita iyo Noa ayaa qaadayay, aniga ayaa hagayay. Naga soo hor maray kooraska, taageere la jirta. Orod. Foorigii Iriine ayaa dhawaaqay, taas oo meel walba isku mar ku jirtay, kooraskuna durdurkii ayuu ku noqday isagoo si yar u heesaya, sida la heeso marka marxalad la soo celinayo.

Naga soo hor maray shatranjka, miiska dhinac taagan iyo gabalada boorso ku jira oo sida roob-dhagax u dhawaaqaysa. Naga soo hor maray xitaa haamada, dherer ah, saddex ka mid ah irbadaha oo ku qaadaya cidhibta, sida haamada inay hurdo. In haamo madax la'aan kaa soo hor maro waa waayo-aragnimo aanan garan karin sida loo cabbiro, oo waan tijaabiyay.

Hulita ma orodin. Hagaag: cag ayaa ka baxday. Way celisay.

"Ma muhiim baa inaan marka hore gaadhno?" ayay weydiisay.

“Calaamaddu ma sheegto ‘marka hore’,” ayay tidhi Noa. “Waxay leedahay ‘la laabay’.”

“Gees-wadada,” ayaan idhi.

Waan kor u qaadnay.

Kooraska marxaladda ayuu heesayay ku celiyay. Markii dib loo soo laabtay si fiican ayuu u heesay. —H.

Marxaladda saddexaad. Noa ayaa hagtay ilaa irridda. Halkaas ayaan tiyaatarka dhulka dhignay.

“Yaa furaya?” ayay weydiisay Hulita. Oo jawaabta way sugtay.

Saddexdeenu isku mar ayaan tilmaannay. Waxay ahayd markii saddexaad usbuucaas. Talaadada, mid kasta meel ayuu tilmaamay. Jimcaha, mid kasta, qof kale. Markan, saddexdeenuba, isla meel: Noa irridda way tilmaantay, Hulita irridda way tilmaantay aniguna irridda ayaan tilmaannay. Kadib waan qosolnay, maxaa yeelay sidaas looma go’aamiyo yaa. Saddex gacan oo irrid tilmaamaya waa ra’yi aad u adag irridda ku saabsan iyo midna annaga ku saabsan.

“Adiga,” ayaan idhi Noa iyo aniga.

Noa gacan-qabsigeedii ayay u gudubtay. Hulita dhinaca way ku qabatay dhabarka iyo labada gacmood, cagaha si fiican u taagan, oo hal mar midna ma ay dhaqaajin.

“Joog! Dhinaca waan qabanayaa! Gudub!”

Waan gudubnay. La laabay. Dhan.

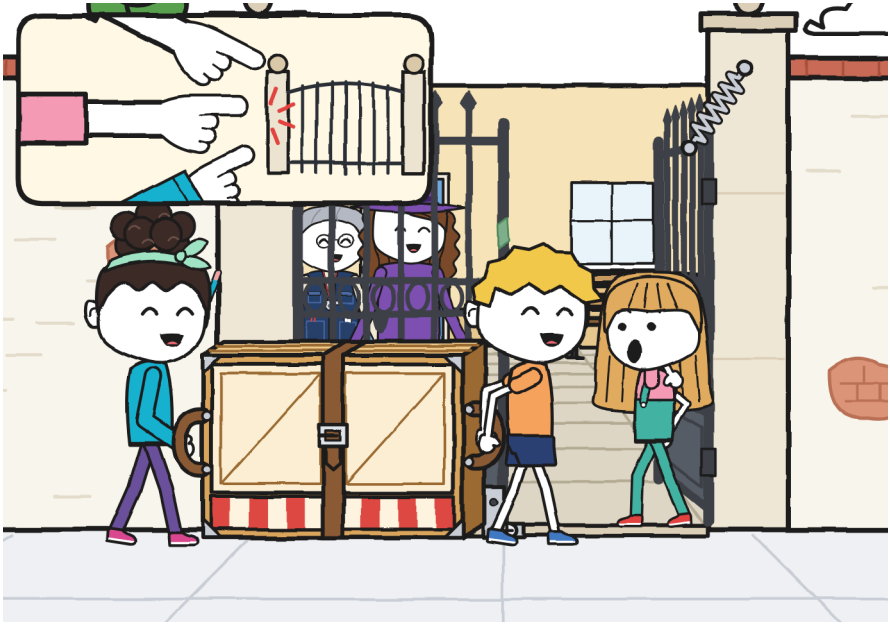

“Kow iyo afartan daqiiqo,” ayay tidhi Iriine.

HILLAAC wuxuu qaatay afar iyo toban. Saddexdooduba dhulka way fadhiyeen, baaskiilladooda agtooda, dhidid la'aan. Zoe laba far ayay iigu salaantay; Bruno, gacanta oo dhan.

Mara waxay timid sanduuq gacanteeda hoostiisa. Iriine tiyaatarka way eegtay barxaddeeda dhulkeeda, la laabay, suunka meeshiisa, oo muddo wanaagsan way eegtay, kor ilaa hoos, sida qof laga eego inuu ka yimid safar dheer si loo hubiyo inuu dhan yahay. Faylka way furtay oo Mara u tustay waraaqda diiwaanka:

“Warshadda tiyaatarka. Mas’uul: Iriine”. Mara way akhriday sida iyadu u akhridaan, far, marka hore sadarka kadibna shaabadda. Hulita waxay siisay qalinka cagaarka ah, kii aan la tirtiri karin.

“Way ii shaqeysaa,” ayay tidhi Iriine. Oo calaamadda ayay saxeexday.

Calaamadda waxaa ka soo muuqday erayga LA GAARSIIYAY. Ciddina ma ay qorin. Hareerahana sagaalkii shaabad ee LA SOO CELIYAY ayaa jiray, mid socdaal kasta oo Mara ah, dhexdana, hadda, saxeex cagaar ah oo aan u fikirin inuu meel tago.

Iriine liiska alaabta xarunta ayay furtay si ay tiyaatarka u qorto. Looma baahnayn: horeba bog ayuu lahaa. Sare waxaa ku qoran TIYAATAR YAR OO LA LAABI KARO · weli lama helin, hoostiisana, sanduuq la yidhaahdo TIJAABO, waxaa ku jiray sadar hore, qalloocan, far aad u xun:

“Waxaa lagu tijaabiyay barxadda. La laabay, labada albaab ayuu ka gudbaa. Furan, maya. —R.”

Saddexdeenu way foorarsannay inaan akhrino, aad oo madaxyadu hoos u yeesheen.

“Waa ka hor intaanan warshadda hoggaaminin,” ayay tidhi Iriine. “Ma aqaan yaa.”

“Annaguna ma aqaan,” ayay tidhi Hulita. “Laakiin waxyaabo ayaan baranaynaa.”

R. wuxuu ahaa barxaddaas oo tiyaatarka wuu tijaabiyay intaanu dirin. Markan labada albaab buu cabbiray: irridda iyo kii hore. Wixii R. ogaa wuxuu gali jiray hal sadar. Annaga usbuuc ayay nagu qaadatay.

Albaabka Eliya. Labada barxadda. Albaabbo ayuu cabbiraa. Waxaan u keydinayaa kaadhka. —H.

Guuleystay HILLAAC, iyadoon hal marxalad dib loo celin. Abaalmarintu waxay ahayd rooti Eliya oo 1 bur ah dusiisa ku leh. Zoe saddex gabal ayay u googootay. Kii Bruno wuxuu ahaa isla weyn kii iyada; indhaha ayaan ku cabbiray, indhahaygana, gabalada, ma khaldamaan.

Kooxaha culayskooda dhan keenay, Iriine waxay siisay xadhig. Kayaga si dhow ayaan u arkay maxaa yeelay saddexdeenu ayaan qabanay: hal gacan qalin leh, hal qalin cagaar ah leh iyo hal gacan-gooyo turkuwaas ah. Wuxuu ahaa dahab xariir ah, dhalaalo goobahooda beddelaya marka aad ka dhowaato neefsato, xidhid gaaban kor ah iyo gees hadda xadhig ka soo dhacaya. Waxaa ku qoran, xarfo meel fog laga akhriyi karo: KOOXAHA DHAMMAAD · TARTANKA XAAFADDA.

Derbiga dusiisa, shimbirtii madaxa way leexisay. Taas waan sameeyaa hortiisa shax aanan fahmin.

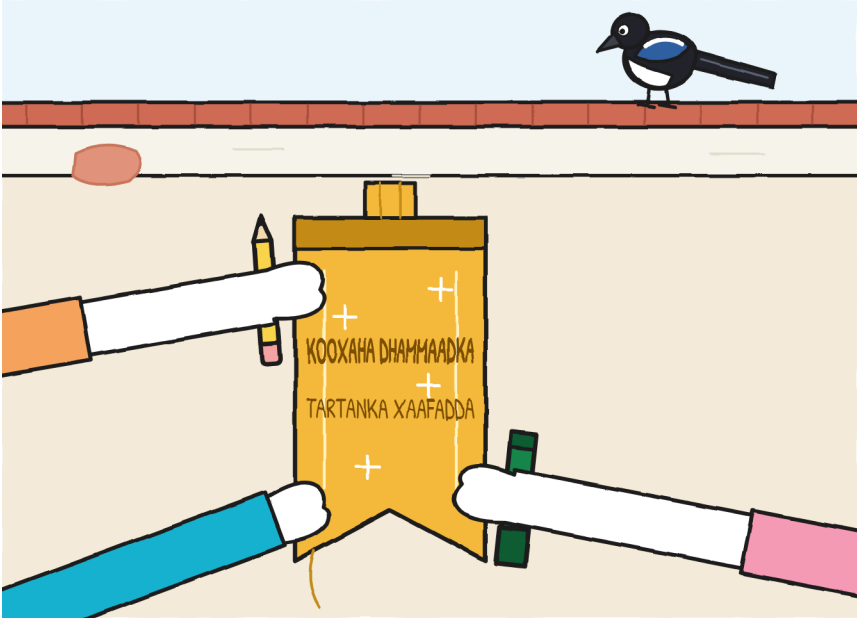

“Kooxda dhammaadka waa tan ugu dambaysa,” ayay tidhi Hulita.

“Waa tan dhammaadka gaadha,” ayay tidhi Noa.

“Waxaan gaadhnay dhammaadka annagoo ugu dambeynay,” ayaan idhi. “Labadaba way run yihiin.”

“Maadaama uu halkan joogo,” ayay tidhi Iriine, “waa in la bilaabo.”

Waxay u furteen Mara iyo iyada dhexdooda, gacmaha dhinacyada dheer saaran. Klak, klak, klak. Waxay ahayd markii ugu horreysay usbuucaas oo dhan oo aan maqlo isagoo si ula kac

ah u furmaya, oo isla sidaas ayuu u dhawaaqayay: waxaa la arkaa in tiyaatarka isku mid yahay.

Annaga, gadaal. Waxaan lahayn laba daqiiqo si aan u ikhtiraacno riwaayad. Noa door ayay qaybisay. Hore ayay weydiisay:

"Yaa rabaa inuu yar hadlo?"

Gacanta ayaan kor u qaaday. Waxay ahayd gacantii ugu dhakhsaha badan ee tartanka oo dhan.

Miga Bera way ka soo daysay, hal mitir way duushay oo dusha loox ayay ku degtay, aad u toosan, dabada oo hoos u laalaadaysa si toos ah daaqadda hortiisa. Usbuucaas, qaabkaas waxaa laga arkay Tonyo afkiisa buuxo, Noa wadada dhexdeeda iyo mudane Antonio miis shatranj hortiisa hurda. Hadda, dabada Miga. Qaabku wuxuu leeyahay il aan khalad lahayn oo wixii aan la rabin. Waxay ahayd riwaayadda oo weli aan bilaabmin.

Bera gacmaha fidsan ayay ku qaadday, Migana way iska daysay, wajiga 'anigu ma ihi' oo ay iga koobiyday maalintii ugu horreysay.

Riwaayaddu waxay lahayd magac "Baakadda aan rabin inay gasho". Hulita waxay ahayd Mara, koofiyad warqad ah leh. Noa waxay ahayd albaabbada oo dhan, oo mid walba si kala duwan ayuu uga soo baxayay iyadoo cag beddelaysa. Aniga waxaan ahaa baakad, daaqadda ka soo jeedda.

“Warshadda?” ayay odhanaysay Noa. “Halkan, tidhidda.”

“LA SOO CELIYAY,” ayaan odhanayay.

“Warshadda? Halkan, kooras.”

“LA SOO CELIYAY.”

Sagaal jeer ayaan idhi. Dadweynuhu way tirinayeen, kooraskuna, kaas oo sidaas u yimid, wuu tirinayay isagoo cod isku saaraya. Markii toban, Noa gacmaha way furtay, aniguna eraygii kale ayaan idhi.

Salaanta, saddexdeenu daaqadda ayaan ka soo muuqannay. Waannu galnay. Cidhiidhi. Dhegtayda bidix waxay ahayd Hulita, midigna, dabada Noa. Hoos, Mara, tii koofiyadda runta ah, gacan taaban laba far ayay ku sacbinaysay.

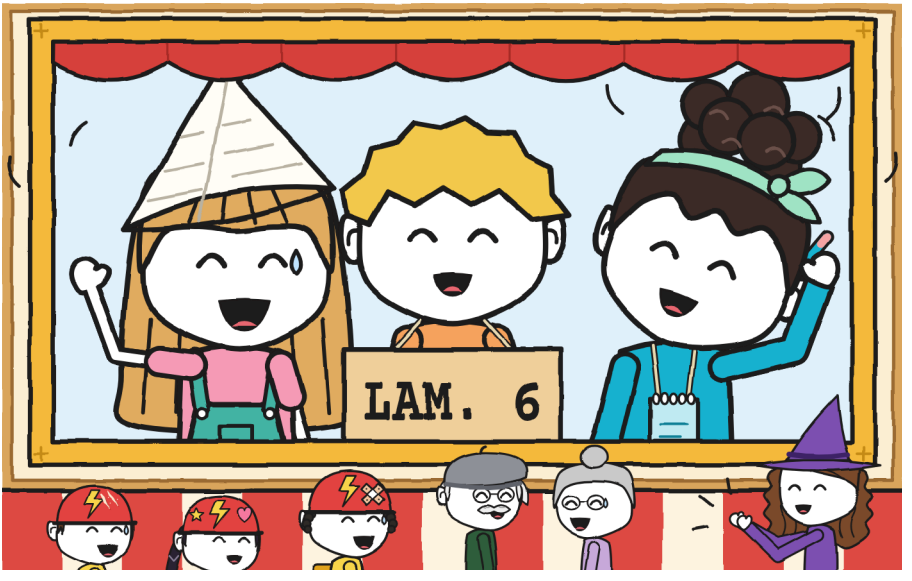

Looma qaybiyo gabalo. Mid ayaa is-cidhiidhiya. —H.

CUTUBKA 6

Maxaa hadha markii tijaabadu dhammaato?

Galabtii dukaankii ayaan ku noqonnay calaamaddii. Noa way na raacday. Albaabka ayay istaagtay, buuggeeda xadhigga ku xidhan, iyadoo raafka baakadaha far iyo bushimo ku tirinaysa, codla'aan.

Hulita boodhkii way eegtay. Kadib Mara way eegtay.

“Ma awoodaa?”

“Waa boodhkaaga.”

Kursiga buluugga ah ayay fuushay, 15 way tirtirtay oo qortay, weyn, 14. Mara calaamaddii buuggeeda ayay ku dhejisay, shanta kale la jirta, oo gacanta labo jeer dusiisa marisay, sida go’ sariir loo siman yeelo.

Albaabka, Noa tirintii way dhammaysay.

“Afar iyo toban,” ayay tidhi, cid la'aan.

“Afar iyo toban,” ayay tidhi Hulita kursiga ka sii eegaysa, qalinkii weli daboolkiisa la'aan.

Tonyo wuxuu keenay kala-sarraynta, shaabadda xarunta xaafadda leh, si aan ugu koobiyo kurraasadda: HILLAAC, afar iyo toban daqiiqo; SHATRANJ, sagaal iyo labaatan; IRBADAHA, saddex iyo soddon; KOORASKA, siddeed iyo soddon, hal marxalad oo la soo celiyay; NOA + 2, kow iyo afartan. Laba jeer ayaan eegay. “Bruno” wuu dhan yahay, aan la tirtirin oo waxba dusiisa ku jirin. Kooxdayada Noa ayaa hagaajisay qalinkeeda turkuwaas, iyadoon cid weydiisan: “+ 2” way tirtirtay oo dusiisa ku qortay NOA, HULITA IYO GUNI.

“Isniinta ma aan ogayn sidaad u magacaaban tihiin,” ayay tidhi. “Hagaag. Sidii Guni loo magacaabo.”

Kaadhka R. ayaan soo saaray. Waxaa ku jiray kow iyo toban tilmaan. Mid ayaan ku daray: “12. Tiyaatarka waa lagu tijaabiyay barxadda xarunta intaan la dirin. Waxaa ku jira liiska alaabta.” Tonyo way akhriyay. Wuxuu kaloo akhriyay kiisii, hoos ka sii, MA DHAMMAADAY: sharaxaad ayaa iigu hartay, oo far ayuu hoostiisa mariyay, khadka taabanayn. Waxba ma uusan tirtirin.

“Tiyaatarka waa la tijaabiyay,” ayuu yidhi. “Gambaleelkayga, lama tijaabin.”

“Taas ma ognin,” ayay tidhi Hulita.

“Gambaleelkayga ma jirto sadar ku jirta liis alaab midna,” ayuu yidhi Tonyo. Taasna sidoo kale waxay ahayd run.

Kadib shaxda ayaan miiska ku fidiyay. Hagaag: mar dambe ma laabnayn. Tan iyo Khamiista waxay ku socotay furan kurraasadda gudaheeda, kor ka soo baxaysa, laakiin waxay lahayd calaamadihii laabbadaha, iskutallaabta, sida daaqad, kuwaasna ma tagaan. Shaxdu waa xusuustaa sida loo hayay.

Waxaan ku qabtay xadhigga cabbirka hal geesood iyo weelka qalimaanta kan kale.

"Qayb kaaga ayaa ka maqan," ayaan ku idhi Noa. "Wixii durdurka ka dambeeya. Aniga waddooyinkaas mitirradooda keliya ayaan ogahay."

Weedhaas ma aan tababarin. Waan ka fikiray, taas oo kala duwan: riwaayadda dhexdeeda, daaqadda ka soo muuqda, lixaad LA SOO CELIYAY iyo toddobaad dhexdooda.

Noa Hulita way eegtay. Hulita saqafka way eegtay, taas oo ah habkeeda ay ku galin la'aan, wayna eegtay xiiso aan saqafka dukaanku weligiis mudan.

"Ma ku rinjiyi karaa?"

"Taasi aawadeed ayaan kuu tusay."

Shaxda labada gacmood ayaan u riixay. Noa qalinkii dhegta ka dambeeya ayay ka soo saartay oo mudo kor ayay haysay, warqadda taabanayn, sida gacanta u hadhto intaan albaab aan kayga ahayn la garaacin. Kadib way dhacday.

Waxay ahayd markii ugu horreysay oo qalin kale uu warqaddaas taabto. Mar kasta oo cidhibta turkuwaasha hoos u

dhacdo, xadhigga cabbirka waan dhowaan cadaadiyay geeskiisa, inkastoo shaxdu aysan hayn niyad ay tagto. Hulita way ogaatay oo waxba ma tidhin, taas oo Hulita, tahay hab aad u buuq badan oo laga ogaado.

Waxay ku dartay waddadeeda, xarunta gudaheeda, qolka, barxadda iyo marinka isku xira, iyo masaafooyinka, tillaabooyin. Waxay qortaa yar oo toosan, sida xarfo walba ay ugu qasbanyihiin inay ku galaan dhagax dhulka. Aniga mitirradii dhinaceeda ayaan dhignay. “Durdurka ilaa albaabkayga: 80 tillaabo,” ayay qortay iyadu, aniguna, dhinaceeda: “46 m”. Siddeetan oo siddeed iyo konton lagu dhufto waxay noqdaan lix iyo afartan iyo afartan. Hoos ayaan u wareejiyay, edeb dartiis. Shaxdayda waxaa markii ugu horreysay ku jiray laba cabbir, midna ma khaldanayn. Barxadda, Noa calaamad turkuwaas ah ayay dhigtay: “GOOBTA NOA: halkan ayay tillaabooyin ku tirisaa”.

Hulita ma sii adkaysan karin. Qalinkii ayay furtay oo durdurka agtiisa ku qortay, cagaar, oo ogolaansho la'aan: “KALLUUNKA NAAQUSA: baalka bidix ayaa ka maqan. Halkan ayaa bidix lagu leexdaa”. Dukaanka laba calaamadood ayaan dhignay, mid qalin iyo mid cagaar, aad isu dhow oo is taabanayay.

Sare, shaxdu waxay lahayd magac SHAXDA GUNI. Hoostiisa waxaan ku qoray magaca cusub: SHAXDA XAAFADDA (SADDEXDEENNA). Gaabsigu waa fikraddayda. Gaabsiyadu waa wixii ugu fiican ee aan sameeyo.

SHAXDA XAAFADDA (EE SADDEXDA)

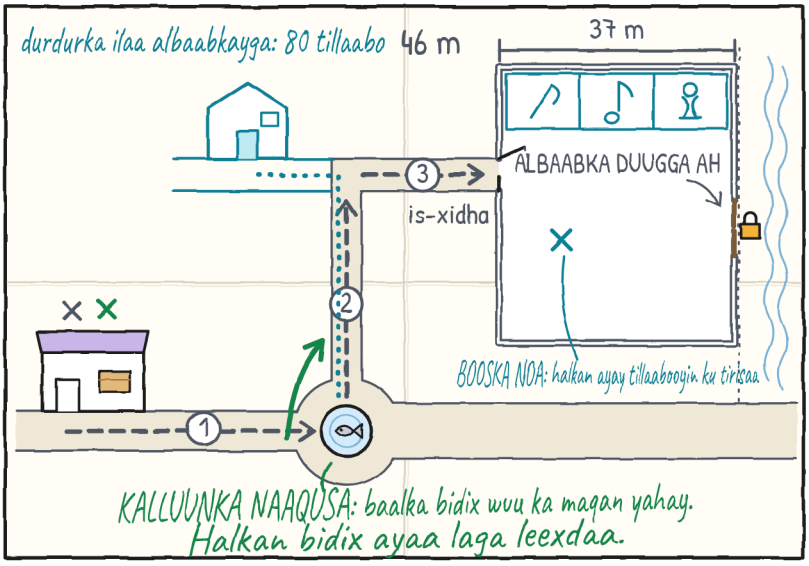

Oo intay rinjiyayeen, waxay ii sheegeen sheekada kalluunka naaqusa. Labadooduba isku mar ayay ii sheegeen, mid dhinac kasta oo miiska ah, aniguna mid ilaa mid kale ayaan madaxa u rogayay sida ciyaar laga eego shabagga. Waa dheer. Ma aha mid ku fiican sida ay yidhaahdaan. Laakiin hadda waan ogahay.

Aad ayay u fiican tahay. Waxa dhacay waa inaan si xun u sheegnay: is ayaan taabanay. —H.

Hulita xadhigga wuxuu gacanta ku xidhnaa ilaa duhurkii. Saddex dun ayaa horeba ka furmay. Waan tiriyay maxaa yeelay iyaduna

way tirinaysay, si hoose, mar kasta oo mid jeebka dharka-shaqada ku dhegto.

"Haddii aan iska hayo, Isniinta waa fleeko," ayay tidhi. "Ma ku dhignaa kurraasadda?"

Waxaan ku dhejinnay bogga koowaad, LA WADAAGAY hoostiisa iyo far cagaarka ah ee badhka warqadda qabanaya, gabal ismaamul ah dhammaadkii kasta. Noa hal dhammaad way qabatay, Hulita kan kale, aniguna labada gabal ayaan toosan dhigay. Xidhidhku wuxuu ku hadhay kor, wax yar bararay; dhalaalku wuxuu beddelan jiray goobta mar kasta oo qof bogga ku xiga rogo. Geeska waxaan dhignay saddex xarafood yaryar: G, qalin; H, cagaar; N, turkuwaas.

Kurraasaddii waan xidhay si aan u tijaabiyo. Si xun ayay u xidhmaysay: xidhidhku wuu bararay, daboolkuna wuxuu ku hadhay wax yar kor ah geeska, sida qof aan dhammayn inuu tago. Waxaan qoray "cilad" gees-warqadda, kadibna waan tirtiray.

Waan sawiray iyadoo dunnadeeda furan. Haddii is-furto, is-furto: ma sawiri doono cusub intii ay tahay.

Muraayadda dhinaceeda, shimbirtii derbiga waxay naga eegaysay laambadda. Xadhigga ayay eegaysay, aniga ma aha. Waan ogaaday maxaa yeelay aniga, meeshii iyada, isla taas ayaan eegi lahaa.

Kurraasaddaydu ma xidhmo sida kaaga oo kale. Sidaas darteed. –H.

Noa bogagga dambe ayay u rogtay. Hore ayay ogolaansho weydiisay, gacanta furan kurraasadda dusiisa, iyadoo aan taabanayn, aniguna madaxa ayaan ku idhi haa. Tartiib ayay u rogtay, mid mid, midna ma aysan ka boodin: qiyaastii Talaadada, safka cagaarka ee Arbacada, bogga dambe ee gabalka derbigiisa iyo badhka qufulkiisa, boosaskii cusub ee Khamiista. Waxay gaadhay geeska xariiqyada yaryar.

"Tani?"

Gacanteeda waxay ku jirtay masaafo sax ah si ay u dabooto. Ma dhaqaajin.

“Xisaab aan si xun u hayay.”

“Kaan kale?” Cod sare ayay u akhriday: “Irrid waxaa sidoo kale qaban kara dhagax”.

“Talaadada ayaan ka fikiray.”

Hulita lugta ka joojisay inay kursiga ku lulaysay. Tonyo, sanduuqiisii, indhaha ka qaaday saacadda, taas oo aan waxba waqtiyeynayn.

“Dhagax ma yidhaahdo ‘gees-wadada’,” ayay tidhi Noa. “Mana yidhaahdo shan iyo toban jeer ‘joog’.”

Waxay tidhi sida iyadu wax u tiriso. Kadib bogga hore ayay ku soo noqotay, mar kale xadhigga, sida qof buug ku reeba meeshii uu ka helay.

Xariiqyadii ma tirtirin. Qalinka waa la tirtiri karaa, laakiin ma aan rabin. Weedhaas hoostiisa waxaan sawiray dhagax yar, hadal-qaab leh. Madhan ayaan reebay.

Ha tirtirin. Wax yar ayay kuwayga yihiin. —H.

Axadda, waaberiga, Noa ayaa ilaalisay, taas oo xarunta agteeda ku nool. Saacadda sagaalka waxay keentay qoraal dukaanka. Waxay timid iyadoo tillaabooyin tirinaysa; bushimaha ayaa laga

ogaa. Saddex qaybood oo siman ayaa loo laabay; waan hubiyay. Waxay ku qoranayd, turkuwaas, far yar oo toosan:

- 7:38: tiyaatarka yar, warshadda, la laabay.
- 7:44: waa waaberi. Ma dhaqaaqo.
- 7:50: wuu sii socdaa. Tillaabooyinka uu qaaday: eber. —Noa

Way ilaalisaa si ka fiican aniga, way tirisaa si ka fiican aniga oo rooti ma samayso. Laba saddex ka mid ah. —H.

Mara albaabka birta ah ayay badh kor u qaaday si ay noo gudbiso, aniguna raafka ayaan sawiray: afar iyo toban baakadood iyo lix meel madhan, isku xigta, 1 ilaa 6, sida ilkaha is xigta ee u dhaca si isku xigta. Boodhka lama taabin: looma baahnayn.

"Lix," ayay tidhi Mara. Buuggeedana way xidhay.

Tonyo wuxuu joogay sanduuqiisii, koofiyadda xidhan, inkastoo ay Axad ahayd. Noa way istaagtay, albaabka agtiisa. Ciddina ma ay u sheegin inay fadhiisato ama inay tagto. Way timid maxaa yeelay way rabtay, Isniintuna waxay leedahay tababar.

Si aan kurraasadda u dhammeeyo, daaqadda tiyaatarka ayaan sawiray, madhan.

Xadhig ayaan ku sameeyay: qaabka, daahka gaaban oo dhinac loo uruuriyay, alwaaxa iyo xadhkihiisa. Gudaha, waxba. Waxay ahayd daaqaddii ugu horreysay ee usbuuca oo aan cidina si

kediso ah uga soo gudbin, oo waxay ila ahayd mid cadaalad ah in sidaas loo reebo mar yar, sida albaabka loo furan reebo marka qof sallaan la maqlo.

Aniga ayaan is sawiray marka hore, qalin, dhinac, taas oo ah meesha aan ku istaago sawirrada. Is-sawirka waa wixii ugu adag oo jira: dibadda lagama cabbiri karo. Waan ku soo baxay si taxadar leh oo timaha si fiican u dhisan, kuwaas oo aan ahayn sida aan u xidho, laakiin sida aan jeclaan lahaa. Ma saxin. Meel dheeraad ah ayaan reebay.

Kadib kurraasaddii waan furay miiska dusiisa, iyaga ugu jeedda, qalinkii dusiisa ku jira dhinac. Ma aan sheegin waxa. Mara, gadaal, ma eegin: waxay bilawday inay qurxiso weelasha khadka iyadoo daryeel ay u baahnayn.

Noa ogolaansho ayay weydiisatay intaanay kurraasaddayda ku rinjiyin. Hulita, maya.

Hulita way is sawirtay cagaar, afkeeda furan oo ka weyn kuwa kale, maxaa yeelay, sidii ay tidhi, nolosha dhabta ah sidoo kale way ka weyn tahay. Noa laba far ayay ku cabbirtay meesha hadhay, sida ay u cabbirto waxyaabaha yar yar, wayna is sawirtay gudaheeda, turkuwaas. Dabadeeda way ka soo baxday qaabka kor. Ma saxin. Noa qaabaysku way u yaryihiin kor, iyadana waa ogtahay.

Waannu galnay daaqadda runta ah, Sabtida, cidhiidhi. Tan warqadda, tan aan sawiray meel dheeraad ah leh, isla sidaas

ayaan isku cidhiidhinnay. Meeshii dheeraadka ahayd cidina ma isticmaalin.

Hoostiisa, qalin, waxaan ku qoray hal eray:

waannu galnaa.

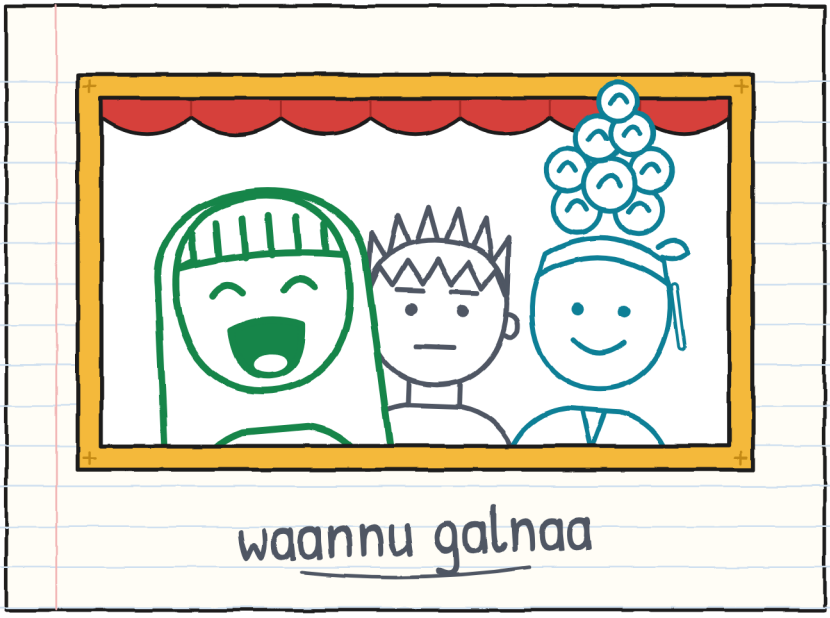

La wadaagay waa la wadaagay. Bogga koowaad ayaa lagu qoray. –H.

Hadhay miiska, kan dhammaysa dhammaan kurraasadahayga. Markan waxaan u sameeyay marxalad marxalad, taas oo ah sida usbuuca oo dhan loo cabbiray.

GAARSIINTA LAM. 6. Marxalad marxalad (yaa qaaday · yaa hagay · maxaa la soo celiyay):

- Dukaanka → durdurka kalluunka naaqusa: Guni iyo Noa · Hulita · leexashada durdurka (saddex jeer).
- Durdurka → geeska: Hulita iyo Noa · Guni · waxba (laakiin tartiib).
- Geeska → barxadda: Guni iyo Hulita · Noa · gelitaanka: khariidaddu waxay ahayd mid duug ah.
- Sabtida: saddexdooda · saddexdooda, markood markood · suunka (markii labaad, daloolka saddexaad).
- Naga hor: Mara, keligeed · cidna · sagaal safar.
- R.: ? · ? · ma ognin.

Hoosta waxaan sawiray qiyaasta saddexda, afartii boos oo buuxa iyo saddexda magac oo goobahooda is beddelay.

Saddex boos. Hagaag, afar. Saddex magac. Midna madhnayn. —H.

GAARSIIN AAN SUURTAGAL AHAYN · 7

(dhawaan)

Markan calaamaddu waxay weydiisanaysay saacad aan hadda dharka hurdada ku jiro.

Yaa soo jeeda marka kuwa kale xidhaan? Aniga mooyee.
–H.

XAAFADDA (nooca 6)

SOCDAALKAAGA

Yaa qaada? Yaa hagaya? Yaa marinka furaya? Yaa ogeysiinaya?

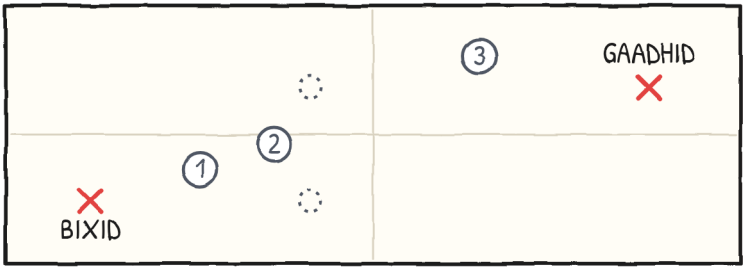

QIYAASTA SADDEXDA

	QAAD	HAGID	MARIN FUR	OGEYSIIN
marxalad 1				
marxalad 2				
marxalad 3				

Haddii boos isku magac had iyo jeer ka soo baxo, beddel.
–H.

GAARSIIN AAN SUURTAGAL AHAYN

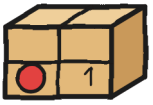

1 · Baakaddan way qaniintaa

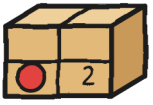

2 · Ha furin ilaa onkodka

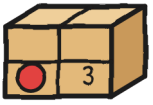

3 · Soo celin, fadlan

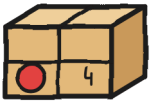

4 · Halkan maya, Miga!

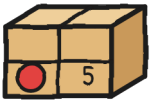

5 · Keeg Labadeenna

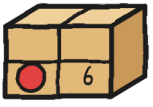

6 · Meel Saddexdeenna

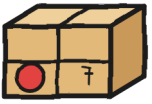

ד · (dhawaan)

Waxaa hadhay afar iyo toban. –H.

HAL SHEEKO, LIX CABBIR

Buuggan wuxuu ku jiraa lix cabbir, da'da 3 ilaa 16, iyo in ka badan 20 luqadood. XXS, XS, S, M iyo L waxay sheekada ka sheegaan bog-bog, iyagoo isticmaalaya isla sawirrada, mid walbana faahfaahin ka badan kii ka horreeyay. XL waa sheeko dheer: isla sheekadii, oo leh meel loogu hayo wax kasta oo Guni ka fikiro, laakiin uusan sheegin.

Heerarka CEFR waa qiyaas keliya: XXS, pre-A1 · XS, A1 · S, A2 · M, B1 · L, B2 · XL, B2–C1.

Qof walba cabbirkiisa. Isla tiyaatarka yar. —H.

QOYSASKA IYO MACALLIMIINTA

Cutub walba ku shaqee linguaula.com (iyadoo la isticmaalayo waxqabadyada cabbirka L)

WAREEJIN DHAB AH: WAXA LA SAMEEYO

1. Kahor intaadan bixin, eeg jidka oo dhan.
2. Hal qof culays ma qaado: albaabbada wuu furaa oo wuu ogeysiiyaa.
3. Gacmaha, gacan-qabsiyada. Ka fog isku-xirrada iyo xidhayaasha.
4. Culays la qaadayo lama orodo, lamana tartamo.
5. Haddii qof yidhaahdo “joog”, dhammaan way joogsadaan.
6. Marka hore dhulka la dhigo; kadib la doodo.
7. Waxa weyn waa la furaa oo la laabaa laba qof, oo qof weyn la jiro.

Shaabadda SHEEKADA KELIYA waxay calaamadaysaa waxa dhici kara sheeko dhexdeeda, laakiin ma dhaco wareejin dhab ah.

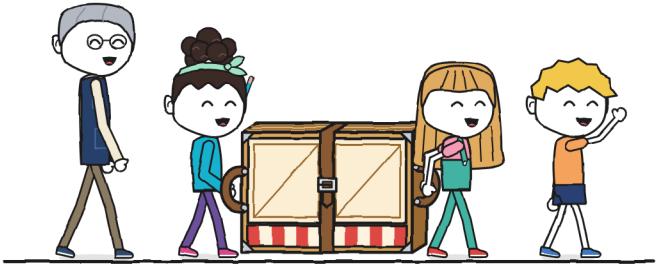

Haddii aad wax ka ogtahay jidka, hore u sheeg. –H.